

Державна бібліотека ім. М. К. Кропивницького
м. Кіровоград вул. К. Маркса, 24

МОНІТОРИНГОВИЙ СЕРВІС

ДЕНЬ МІСТА

КІРОВОГРАД:
1754 — 1990

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ (МДС)

Виходить з 6 грудня
1939 року

№ 40 (4119).

СУБОТА

22

ВЕРЕСНЯ
1990 р.

Ціна 8 коп.

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР» —
6.00 КРБ.
ІНДЕКС — 61103.

«Комсомольское знамя» —
12.00 крб.
«Кіровоградська правда» —
12.00 крб.

«Известия» — 22.56 крб.
«Правда» — 19.92 крб.
«Комсомольская
правда» — 13.80 крб.
«Молодь України» —
12.00 крб.

ПЕРЕДПЛАТНА
ЦІНА
НА 1991 РІК:

ЩОНОМЕРА І
В „МК”-91 — ТИЖНЕВИЙ
ВІДЕОРЕПЕРТУАР
ЦЕНТРУ ДОЗВІЛЛЯ
ПОГЛЯД

м. Кіровоград. Центр дозвілля молоді «Погляд».

Фото І. ДЕМЧУКА.

Наш кор.

Є. В. МАРМАЗОВ: «Я ЗАХИЩАТИМУ ЛЕНІНА»

— Євгене Васильовичу, — вигукнула я майже з порогом, — дякуючи вам, я ще раз переконалася, що Пушкін був генієм.

Мармазов подивився на мене здивовано і з деякою цікавістю:

— А чому?

—...сказавши: «Чем меньше женщину мы любим, тем легче нравимся мы ей». Зрозуміло, маю на увазі зовсім інше, тобто, чим більше ви від мене відбивалися, тим швидше я прагнула цієї розмови.

— А-а! Он воно що, — щиро розсміявся секретар обкому.

Так почалася наша зустріч з Євгеном Васильовичем Мармазовим. Погодьтеся, дещо несподівано, як для секретаря. Але... демократія так демократія. Видно і мені слава естонського тележурналіста не дає спокою.

А якщо серйозно, то вже з першої зустрічі Мармазов настроює на таку хвилю. В глибині душі я розумію, яка це наївність дивуватися простоті і відкритості керівної особи чи взагалі помітної людини. Як же ми темні для цивілізованого суспільства!

...І ось нарешті за рахунок свого вільного часу перший секретар запросив мене. Ми проговорили з Євгеном Васильовичем чотири години і незчулися як вони минули. Нижче пропоную читачам деякі фрагменти цієї розмови. (Викласти її повністю просто неможливо).

Є. В. МАРМАЗОВ: «Чем меньше женщину мы любим...». Але повірте, я не хотів примушувати вас, як ви сказали, «апелеро шукати зустрічі». Я люблю зустрічатися з журналістами. Не обов'язково для інтерв'ю і бесід. Мене цікавлять мислячі люди. Час нині такий напружений і відповідальний для партії. Конференції, звітно-виборчі збори, проблеми... Мене в кабінеті практично не застати. До того ж і першим обраним недоволю. Та й участь у роботі сесії Верховної Ради... Скоро розпочинається друга сесія. Треба багато встигнути вдома. Втім, не про те я говорю. Ви, представник молодіжної преси, і вас, очевидно, цікавлять специфічно-молодіжні питання. Адже так?

КОР.: Не тільки. Але почнемо з цього. Євгене Васильовичу, що вам не подобається в житті сьогоденного комсомолу?

Є. М.: Так — відразу і не подобається? Ну що ж. Мені справді не подобається відсутність активності молоді. Згоден, епоха ентузіазму минула, але ж молоді люди у всі часи були властиві рішучість, діловитість, творче піднесення, прагнення «здивувати світ» своїми діями. Я сам людина комсомольського гарту, тобто маю деякий досвід роботи першим секретарем райкому комсомолу. Хоч взагалі я шахтар.

КОР.: А я чула — футболіст...

Є. М.: Було. Все було. Та про це потім... Пам'ятаю, як прагнули ми, комсомольці, зробити щось корисне. Був у Кіровоградському районі Донецька старий, забутий стадіон. Вирішили ми його «реставрувати». Зібрався представники всіх перахвиль. Як працювали! Чому ж нинішній комсомол «схис»? Хороші ж хлопці там працюють, а в комсомолі затишшя. Не скажу, що зовсім немає у молоді бажання чи можливостей щось робити. Он будинок по вулиці Леніна, що афганці будують. Ви там

бували? Ні? А я навідувався. Унікально. З якою любов'ю, шаную все робиться. І в нас бажання виникає у всьому допомогти. А в цілому комсомол не дуже радує. Був якийсь на звітно-виборчій конференції. Атмосфера якась неприємна, не комсомольська. Угрупування з'являються. Хтось першого хоче скинути. І все це стиха, «підпільно». Ну навіщо? Не подобається, скажи відкрито, дій. Ти ж комсомолец. Кращий представник молоді.

КОР.: Ну не будемо удавальниками, Євгене Васильовичу. Кому невідомо, що за «кращі представники» у комсомолі.

Є. М.: Це правда. По команді приймали. Значною мірою від такої ганебної політики ми тепер і страждаємо. Звідси пасивність, байдужість, безвідповідальність.

КОР.: Можливо, вожаки не ті!

Є. М.: І вожаки. Знаєте, я не поважаю, коли рухаються від столу до столу. З меншого крісла у більше. Толку від таких «лідерів» не буде.

КОР.: Євгене Васильовичу, як партія будуватиме свої стосунки з комсомолом?

Є. М.: Тільки на основі партнерства. Ми не повинні втратити комсомол. Щоб там не було, а доля у нас одна. Хоч скажу вам, ми підтримуємо гарні стосунки з усіма молодіжними організаціями, що стоять на соціалістичному виборі. Будемо з ними співробітничати. Але повторюю, наш найближчий партнер — комсомол. Плануємо провести спільний пленум обкому партії і обкому комсомолу. А також створити комісію обкому партії по роботі з молоддю.

КОР.: Тоді висловіть, будь ласка, свою думку про долю нашої газети. Якщо ви бачите у комсомолі партнера, сам не байдуже, що буде з нами, коли ми станемо газетою обкому комсомолу. ...Який не дуже твердо стоїть на ногах.

Є. М.: Доля «Молодого комуніста» залежить від обкому комсомолу і від вас самих. Якщо обком хоче зберегти свою трибуну, він повинен подбати про вас, підтримати.

КОР.: Комсомолу підтримка партії потрібна, але й партії також. Євгене Васильовичу, що чекає партію?

Є. М.: Можу висловити лише свою особисту думку. Прогнозувати сам Кашпіровський не візьметься. Я переконаний, розколу у партії не буде. Відсів — так. Багатопартійність. Я її прихильник. Але зараз у нас ще немає багатопартійності. В організації, що виникають, як гриби після дощу, ніяких програм немає. Тобто у них одна програма — антикомунізм. Це, вибачте, пародія на багатопартійність. А хороші партії у нас ще з'являться.

КОР.: Яку роль відводите ви комуністичній партії, коли з'являться «хороші партії»? Чому вас лякає партія парламентського типу?

Є. М.: Вона нас не лякає. Комуністична партія не може бути «каліфом на годину». Яка роль їй належатиме? Вона стає політичною організацією, яка своєю практичною діяльністю, конструктивним підходом до вирішення проблем розвитку суспільства буде відстоювати право на політичне лідерство у вільному змаганні з іншими суспільно-політичними силами.

Вона бореться на виборах за мандати в органах влади усіх рівнів, веде парламентську діяльність, виконує свою передвиборну програму. Участь у вирішенні абсолютно всіх соціально-економічних проблем через комуністів у Радах: такою мені — по суті, це програмні документи XXVIII з'їзду — бачиться роль Комуністичної партії.

КОР.: Хочете ви того чи ні, а існування різних громадсько-політичних сил у суспільстві не заперечити. Нехай це ще не партії, але ігнорувати їх не можна. Вже сьогодні необхідний консенсус.

Є. М.: Вибачте, а хто цього консенсусу прагне? У всіх суспільно-політичних сил мета одна — досягти деполітизації, а це означає всього лиш переполітизацію. Демонструють пам'ятник Леніну, поставляють Бандері.

КОР.: Євгене Васильовичу, а коли б у Кіровограді трапилося щось подібне по відношенню до наших святинь, як би поведи ви? Не секретар обкому, можливо, навіть не комуніст, а просто людина, громадянин.

Є. М.: Я вже говорив неодноразово, скільки вистачить сил, я захищатиму Леніна. Не йому це потрібно, нам з вами, нашим нащадкам, які повинні жити у розумному світі.

КОР.: У розумному і здоровому, однак, екологія Землі під загрозою. Я б хотіла запитати, правда, партія нині не займається соціально-економічними питаннями...

Є. М. (перебиває): Якщо партія ними не буде займатися, тоді вона перестане бути партією. Так що запитуйте. Як я думаю, вас турбує екологія Кіровограда. Мене вона теж турбує.

КОР.: Так. Питання моє адресується насамперед депутату Верховної Ради України, чому ніхто з депутатів не порушив проблему високої радіації у Кіровограді? Взагалі Кіровоградці від своїх обранців чекали більшого.

Є. М.: Стосовно високої радіації. Дуже прошу вас, не поширюйте чуток. Вона не вища, ніж була. Просто раніше заміри робила санепідемстанція у кількох точках і виводила середній показник. Зараз виміри ведуть метеорологами в одній точці. Тому й враження таке, що радіація збільшилася з 14 мікрорентген/год до 23. Але ми живемо на урані. Само по собі це не

становить небезпеки. Я був в уранових копальнях, спускався навіть. Якщо діяти з розумом, все нормально. Небезпека в нас самих. Ви пам'ятаєте ситуацію із щенем. Немає гарантії, що вона не повториться. Як зупинити отого дядька, котрий тягне все, що не так лежить?

КОР.: Не класти «не так». Тобто хтось повинен відповідати за безгосподарність, за халатність. Суворе відповідати.

Є. М.: Згоден. Ми звикли жити в надії на російське «авось». А вже як рубати, то з плеча. Атомні? Позакричали! Хімічні підприємства? Що за питання — ліквідувати! Тепер голова болить — анальгін не купиш. А чому б не замислитися над поліпшенням становища, над прогресом науки.

КОР.: Прогрес необхідний у різних областях. Ви знаєте про становище з продуктами харчування в кіровоградських магазинах? Мені вже набридло слухати, як депутати всіх рівнів проходяться щодо порожніх полиць. Але ж вони такі порожні.

Є. М.: Порожні. Я розумію, вас мало потішить заспокоєння, що у нас ще не найгірше. Це справді так. Візьміть м'ясо. Ви знаєте скільки коштує м'ясо на бесарабії? Я спеціально заходив, цікавився. 17 карбованців в Одесі — 25 крб. У нас тримається в межах шести—семи карбованців. Це тому, що воно є в кооперації. Ми збиваємо ціну у приватного торговця. Те ж саме і з овочами. У цьому році навіть картоплю не завозитимемо з інших областей. Складностей, однак, багато. Старі зв'язки розірвані, нові ще не виникли.

КОР.: Євгене Васильовичу, звичайно, господарських проблем у нас набралось достатньо. І все-таки в умовах переходу до ринкової економіки, що нас чекає? Безробіття!

Є. М.: Ні. Я думаю, у місті безробіття не буде. Адже у нас не вистачає робочих рук. Потрібні лише перерозподіл робочої сили. А часи нас чекають важкі. Моє ставлення до ринку відоме. Я за ринок тільки з відповідними гарантіями. В області багато пенсіонерів, малозабезпечених сімей, велика категорія людей з низькою заробітною платою. Тому ніякого успіху у вирішенні цих проблем допустити не можна.

КОР.: Мене здивувала і навіть образила ваша дивна позиція по відношенню до зовнішньої політики, яку проводить М. С. Горбачов. Як ви могли звинуватити його у розвалі соціалістичного табору? Про яку комісію ви говорили, маючи на увазі тривожні події у Східній Європі? Ми тут до чого! Значить, Горбачов повинен був танки посилати!

Є. М.: Знову танки! Та ні про які танки мови не було. Але те, що трапилося у соціалістичному світі, мені просто незрозуміло. Чому так — раптом. Ще кілька років тому я був у Чехословаччині. Там і натяків на можливість подібних змін не було. Чому все це трапилося? Що зіграло на руку антикомуністичним силам? Ось про що я говорив. Я не відмовляюсь від своєї позиції.

КОР.: Ви стомили від політики?

Є. М.: Стомився. І разом з тим жити цікаво. Адже цікаво?

КОР.: Цікаво. Але давайте поговоримо про інше. Наприклад, про книги! Що ви перечитуете «на сон грядущий»?

Є. М.: Пічуля. Уявіть собі. Багатьом він не подобається.

КОР.: Мені розповідали, що Мармазов жодної прем'єри у театрі імені Кропивницького не пропускає. Це правда?

Є. М.: Це дещо перебільшено. Але театр я люблю. Ще з юності. До речі, у нас в інституті накреслювальну геометрію викладав хто б ви думали! Анатолій Солов'яненко. А в Донецьку на той час співав Юрій Гуляєв. Який голос! Скільки зачарування! Жінки і дівчата Донецька мліли від захоплення, слухаючи його спів. Пам'ятаєте: «Грає море зелене, тихий день догора...». Ніхто крім Гуляєва так не співав цю ніжну «Пісню про Київ».

КОР.: Євгене Васильовичу, що ви цінуєте... в жінці? Є. М.: Жіночість і доброту насамперед. Не люблю, коли жінки палять, п'ють.

КОР.: А в людях взагалі, що не подобається?

Є. М.: Цинізм, хамство. Воно зараз просто наступає.

КОР.: Прошу прощення за відвертість — говоримо ж відверто — але серед ваших колег більшість просто неспроможна вести боротьбу. Послухати їх, так всі ми екстремісти, бунтівники. А люди просто хочуть нормально жити.

Є. М.: «Звикли бути правлячою партією» — це ви хотіли сказати? Але я згоден з вами щодо працівників апарату, які здають позиції. Все я розумію. Багато людей не на своєму місці, але це ж люди. Не так просто все вирішити водночас.

КОР.: Але вирішувати треба, доки віра в партію ще існує. А що вона існує, я зрозуміла, посидівши у вас на прийомі. До першого секретаря ідуть, коли вже всі можливості виснажені. Але не виключена тут і інерція. З'являються нові, хороші, як ви сказали, партії, чи підуть тоді до вас? Втім, один мій улюблений літературний герой радив «ніколи нічого не просити у того, хто сильніше». Мрію, щоб такі часи настали. Щоб до першого секретаря йшли, як до Пітіріма — полегшити душу.

Є. М.: А не просити квартиру і машину. Сподіваюсь, так і буде.

Бесіду вела Валентина ЛЕВОЧКО.

Фото Г. КОШКА.

КОМСОМОЛЬСЬКА ПЛАНІРКА

ОСЬ ЯКІ МИ!

або РОЗПОВІДЬ ПРО МОЛОДЬ ГОЛОВАНІВЩИНИ, ЇЇ РОБОТУ, ЗАХОПЛЕННЯ, УПОДОБАННЯ

У СВІТІ ТАНЦЮ

УЧАСНИКИ Ульяновської самодіяльної кіностудії «Символ» були приємно здивовані, коли отримали листа від старшокласниці Світлани Бондар з Голованівська. Вона повідомила, що мріє про кіно, про режисерську та акторську роботу, про створення власної кіностудії. Написала про захоплення індійською культурою, про створення самодіяльної групи індійської хореографії.

Заінтриговані члени студії приїхали в Голованівськ. Вже перше знайомство з Світланою зазначило, що повідомлення не було романтичною вигадкою легковажної мрійної людини.

У домашній бібліотеці Світлани — велика кількість спеціальної літератури про кіномистецтво, акторів, з литаних режисур, індійської культури. Має вона і власні записи і спостереження, чималу фонотечу, фотоматеріали. В розмові С. Бондар викинула неабияку обізнаність щодо свого захоплення, продемонструвала індійський костюм

власного проєнту, виконала танець, пояснила елементи костюму, значення його кольорів, хореографічну символіку індійських танців.

Вражає, що всі ці знання вона збирає по крихтах, часто під нерозуміючими, а то й глузливими поглядами оточуючих. Та це не перешкодило знайти однодумців і створити при школі групу індійського танцю «Кришна».

Викликає здивування, а разом — і повагу, її тренування згідно різних давньоіндійських методик.

Світлана впевнено іде до своєї мети. Побачимо ж її успіхи!

В. КИЗИМА,

режисер студії «Символ» будинку культури «Ювілейний» Ульяновського цукрокомбінату.

ПОКИ ГРІМ НЕ ВДАРІТЬ...

Не знаю як хто, а я думаю, що в Голованівській СШ № 1 грім таки «ударив», і лише тоді, як у тій поговорці (мужик перехреститься) азіялися за вирішення справи.

...Біля кабінету голови Голованівського райвиконкому Василя Романовича Чеберяка зграйкою зібралося з десяти дівчаток СШ № 1. Надто серйозні і чимось схвилювані, вони домагалися зустрічі саме з ним. Коли ж посідали на стільцях у кабінеті, напередб'ї заговорили. Довелося Василю Романовичу просити, щоб хтось «старший» чітко повідав про те, що привело підлітків у цей кабінет.

Людмила Стадницька, староста, повідомила, що учні 10-А класу три дні з початку навчання систематично не мають змоги за браком приміщення (кабінету) відвідувати уроки.

Причина?

Досить проста: у СШ № 1 думали зоронти два десяти класи, а коли ще краще подумали, дійшли висновку, що важко буде школярам (на кожний припадало, як говорили дівчата, по 45 учнів).

Всіх десятикласників розділили на три класи. Кабінету для 10-А не знайшлося, директор школи П. Г. Стрельников сказав, що клас буде там, де бібліотека. Бібліотекарша не погодилася. Запропонували 10-А ще один кабінет. Тепер уже школярі не погодилися, надто холодний.

На уроки до 10-Б і 10-В асів не пускали, не було місця. Так і гуляти, аж поки не прийшли до голови райвиконкому.

Василь Романович, дізнавшись про причину візиту «делегатів», подзвонив завідувачі райано Аллі Максимівні Опалюк. Через декілька хвилин дівчата, до яких приєдналися хлопці (вони носили з класу в клас парти...), були в райано...

...Можна і я побуду присутнім, — прошуся, — відбувається з дітьми щось незрозуміле.

— Що відбувається? — перепитала А. М. Опалюк, — ви все перекутете, оно вже каже «відбувається».

Зрештою, коли Алла Максимівна дізналася, що десятикласники три дні не мають змоги вчитися, пішла з ними в школу і все було вирішеним, про що сама сказала.

На цьому б можна ставити крапку, хоча напрошуються запитання: знали ж і до 1 вересня, хай у останні дні серпня, однак, знали, що учнів багато, чому не подумали, куди ж помістити один з 10 класів? І, звичайно, чому допустили, що учні не мали змоги систематично відвідувати три дні уроки?

Думаю, що справді, відбулося тут щось «не те». От цікаво, чому?

Ю. ЯРОВИЙ,

спецкор «Молодого комунара».

Ольга і Олена КРАВЧЕНКО — сестри. А ще вони — вчителі образотворчого мистецтва. І ще одне: вони обидві художниці. Є й ще одне «ще» — на різноманітних виставках їхні полотна часто привертають увагу журі, котра, як і оте, на районній конференції працівників освіти, присуджує їм призові місця.

Перший рік після служби в армії працює Михайло ДЖУГАН у сільгоспхімії. Він — водій. І, як кажуть друзі по роботі, — хороший водій...

Фото В. ІЛЛЮХІНА.

Пустили коріння

Шепилове — одне з тих сіл у районі, де на сьогоднішній день намітилась добра тенденція: залишається тут молодь, пускає, як кажуть, коріння, ростить і виковує дітей.

Нині живуть і працюють у місцевому господарстві подружжя доярки і шофера Подольнян, шофера і телятника Токарчуків, бібліотекаря і завідувачого гаражем Закушняків, вчителів і техніків по трудомістких процесах Віасяних та інших.

Правління колгоспу імені Затутіна намагається забезпечити молоді сім'ї житлом, допомагають забудовникам, які вирішили звести житло своїми силами.

Хлопці відчувають про себе особливу турботу. Під час провідів до лав Радянської Армії кожному вручають на згадку цінний подарунок. А з поверненням знову в колгосп, якщо ти водій або ж тракторист — вручають ключі від нової техніки. Звичайно, допомагають не лише матеріально, а й доброзичливим ставленням до початківців.

Залишаються люди комсомольського віку жити і працювати в Шепилово, що й тому, що немає тут проблем з культурним дозвіллям. Юнаки і дівчата після напруженого трудового дня мають змогу відпочити у місцевому будинку культури, дзері якого гостинно відчинені для людей з різними життєвими уподобаннями.

Н. ЧУШКІНА.

АНАЛІЗИ НА НІТРАТИ

Мабуть, кожному з нас відомо, як гостро нині стоїть питання про вміст у продуктах харчування нітратів та нітритів. Спеціальна лабораторія Голованівської сільгоспхімії веде контроль овочів, фруктів, баштанових культур, щоб вчасно запобігти лихові, не допустити споживання непридатних харчів.

Чимала роль у важливій справі належить лаборанту, токсикологу Ользі Без'язи-

кій. Ось уже третій рік спільно з колегами робить вона потрібні аналізи продуктів. До своєї професії ставиться з повною серйозністю та відповідальністю.

ТАКІ ТУТ ДІВЧАТА

...Капітанка — одне з тих сіл, де молодь не поспішає залишати рідне гніздо, а з повним бажанням аживається і успішно трудиться на різних ділянках сільськогосподарського виробництва. Так було і в

житті Людмили Павлюк. Не злякались дівочі руки нелегкої праці у полі.

Голованівцям не раз доводилось чути про високі врожаї цукристих колгоспу «Пам'ять Леніна». Це її ланка є безпосереднім творцем районних рекордів.

Л. Павлюк доводиться часто звертатися за порадою до старших товаришів, але робить це тактовно, з почуттям власної гідності. Ця, ще зовсім молода жінка, віренованеністю і душевним споном вміє згуртувати в колективі не лише одного-

ців, а й людей різних характерів і уподобань. Саме такою і є рілничка ланка, яку вона очолює.

Як член ВЛКСМ Людмила ініціативна щодо вирішення молодіжних питань. Мабуть, саме тому має багато громадських доручень. Вона депутат районної Ради народних депутатів, член правління колгоспу.

Тож і не дивно, що серед нагороджених Указом Президента Союзу Радянських Соціалістичних Республік є прізвище Людмили Павлюк — ланкової колгоспу «Пам'ять Леніна».

А ввечері, після роботи, вона чимдуж поспішає додому, де на неї з нетерпінням чекають дві радості — дві донечки. Ніжна, любляча мати астигає впоратись по господарству, зготувати смачну вечерю і розповісти дітям назву про чарівну сплячу красуню...

Її життєвий вибір було зроблено ще в дитинстві, коли босоногою юнкою поспішала за село, на молочнотоварну ферму. Тут працювала мати. І Ніна Тандалатій часто приходила допомагати Любові Василівні поратися біля корів. Трохи згодом вже

могла замінити свою нестачицю повністю, та робота не вистачало. Тому коли по закінченні школи прийшла працювати дояркою, у колективі зустріли її як давню свою колегу.

Минулого року твориниця добила порівняно непоганих показників. Чіткого ритму роботи дотримувалась і нині. За 7 місяців цього року надоїла 2225 кілограмів молока від кожної корови. Середньодобовий показник літніх місяців сягав 10—11 кілограмів.

Н. ЧОРНОВОЛЮК.

с. Капітанка.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМ. О. С. ПУШКІНА

ОГОЛОШУЄ НАБІР

на заочні восьмимісячні підготовчі курси для вступу у вузи у 1991 році.

Заняття розпочинаються з 1 жовтня і проводяться тричі на тиждень з 19.00 за програмою вступних екзаменів з таких дисциплін: історія, російська мова і література, українська мова і література, англійська мова, німецька мова, математика, фізика, біологія.

На курси приймають осіб,

що мають середню освіту, а також учнів 10-х класів.

Бажаючі подають: заяву на ім'я ректора; дві фотонартни 3x4 см; квитанцію про внесення плати за навчання (за вісім місяців) 50 крб.

Гроші пересилати пошто-вим переказом на поточний рахунок 000141601 Обл-

житлособанку м. Кіровограда.

Прийом документів щодня, крім неділі, з 9.00 до 16.00, у суботу — з 9.00 до 14.00 за адресою: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, аудиторія № 206.

РЕКТОРАТ,

УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМ. П. Г. ТИЧИНИ

ОГОЛОШУЄ НАБІР

На заочні підготовчі курси для вступу до інституту на такі факультети:

— підготовки вчителів початкових класів (спеціальності: педагогіка і методика початкового навчання; педагогіка і методика початкового навчання та музики; педагогіка і методика початкового навчання та образотворче мистецтво);

— підготовки вчителів загальнотехнічних дисциплін і праці (спеціальності: праця і фізика (профіль трудової підготовки — механізація сільського господарства або обслуговуюча праця); природничий (спеціальності: біоло-

гія і основи сільськогосподарського виробництва; біологія і географія).

Для вступу треба надіслати: заяву на ім'я ректора інституту (окремих факультет та спеціальностей) і квитанцію про оплату — 50 крб. за навчання. Поштовий рахунок № 000141102 в Уманському відділенні Агроспромпобанку).

Адреса курсів: 258900, Черкаська обл. м. Умань, вул. К. Маркса, 2, педінститут, заочні підготовчі курси.

Документи прийматимуться з 1 жовтня. Початок роботи — з 1 листопада.

РЕКТОРАТ.

ВСТРЕЧА!

— Лидочка! Лидочка! Подождите, куда
это Вы торопитесь!
— А, здравствуйте, милая Маруся! Как

живете-можете! Что то в Вас, Лидочка,
какая-то перемена. Вы так похорошели,
куда девались веснушки, угри, прыщи и
желтые пятна на Вашем лице!

— Разве уж, Марусичка, так сильно
заметно, я ведь недавно только стала

употреблять пудру и мыло «FLORA»
и вот теперь спешу в Аптечный Склад Л.
Бухгалтера купить еще. Рекомендую вам
также. До свидания.

Предст. П. А. Эйчиль.
(«Елисаветградские отголоски»).

ЗАЖУРЕНА МЕЛОДИЯ ДЛЯ МІСТА

БЛІЦ? БЛІЦ!

— Привіт, — гукнула я капі-
тану міліції, що самотньо насоло-
джувався терпким ароматом
Бразилії у напівпорожньому
кафе (скільки сил витратила
місцева преса, щоб зберегти
цю найдешевшу і найприємнішу
у місті торговельну точку на
розі вулиць Шевченка і Луна-
чарського, де, як в незабутньо-
му телекабачку, «ніколи не за-
мовкають жарти»). — Будь лас-
ка, чашечку кави, Людмила Ми-
хайлівна.

Але завітала я в кафе не тіль-
ки випити кави, а й поговорити
з завісниками Людмила Михай-
лівна.

— На яку тему? — запитав
капітан міліції, між іншим з Ле-
ніна, б, роблячи останній ков-
ток.

— Що ти думаєш про наше
місто? — не вдаюся до узагаль-
нень.

— Прекрасне місто! — впев-
нено говорить капітан і ледь
сердито додає. — Коли б не від-
повідний контингент.

Капітан натякає на відвідува-
чів установи в іншому кінці
квартири під вивіскою «Північ-
ний бар». О! Товаришам на Леніна, б
ця установа в печинах, перепро-
шую, сидить.

— І все-таки... — наполягаю я.

— В Кіровограді я народився
і виріс, а ти пам'ятаєш, що з
цього приводу говорив Лев
Кассіль, — капітан подивився
на мене з викликом, а ну, мов-
ляв, що пам'ятають журналісти!

— Про твоє народження Лев
Кассіль точно нічого не гово-
рив, а про людей, які не люб-
лять міста, де народилися і ви-
росли, автор «Дорогих моїх
хлопчиків» сказав, що вони
вже ніколи не полюблять міста,
де народилися і виріс іншій.
Що ж їм тоді любити на зем-
лі, — переможно посміхнула-
ся я.

— Вірно, — не здавався ка-
пітан з Леніна, б. — А я виріс
у цьому місті, люблю його, хоч
мені не байдуже, яке воно ста-
ло незатишне, брудне, сердите.
Не ламай голову, місто у цьо-
му не винне. Винні ми, люди.
І ти, і я, і вона, — кивнув ка-
пітан в бік чергової відвідувачки
кафе.

— Винна влада, яну невідомо
навіщо обирали, — втрутився
до розмови наш сусід, появу
якого ми й не помітили. — Скіль-
ки часу минуло, а що вони
зробили. Хоч одну канаву зарі-
ли? Вода як бігла так і біжить.

Чоловік говорив голосно, за су-
сідніми столиками почали при-
слухатися.

— Добродію, — не втрима-
вся капітан міліції, — а чому це
влада буде вам канави зарива-
ти?

Схильна до образного мис-
лення, я вже побачила голову
міськради з лопатою десь на
міській околиці.

— Надії вони наші заривуть, —
розпачливо говорив тим часом
сусід, і, повернувшись до мене,
представився. — Жора, музи-
кант. А ви журналістка? Напи-
шіть, будь ласка, нехай ото де-
путати поменше балакають, бо
ми й без них знаємо, що у нас
погано. Я живу в районі Ново-
Олексіївки. Наш депутат Алек-
сандрович у передвиборну
кампанію золоті гори наобіцяв.

— Почекайте, — спробувала
я повернути розмову у потрібне
русло, — а як ви ставитесь до
ідеї перейменування міста?

— Позитивно, — першою від-
гукнулася Ніна Кравченко, мето-
дистка ОНМЦ. — Давно час по-
вернути нашому місту його іс-
торичне ім'я.

— Це дорого коштує! — не по-
годився Жора-музикант.

— Мова не лише про те, щоб
повернути історичну назву.

— Пропонують назвати Кіро-
воград Тобілевичами, — сказала
дівчина з червоною стрічкою у
волосі від сусіднього столика.

Скоро вже все кафе обгово-
рювало ідею перейменування.
Навіть Людмила Михайлівна не
витримала:

— Ти хочеш перейменувати
місто, — запитала вона з інто-
нацією губернатора у фільмі
«Той самий Мюнхгаузен», мов-
ляв, «це вже занадто». — А що
від цього зміниться? Більше то-
варів з'явиться, проблеми жит-
ла вирішимо враз?

— Не хлібом єдиним... — не-
сподівано підтримав мене Жора-
музикант. Втім, особисто мене
ідея перейменування не приваб-
лює.

— А що поганого вам зробив
Кіров? — запитала дівчина з
червоною стрічкою.

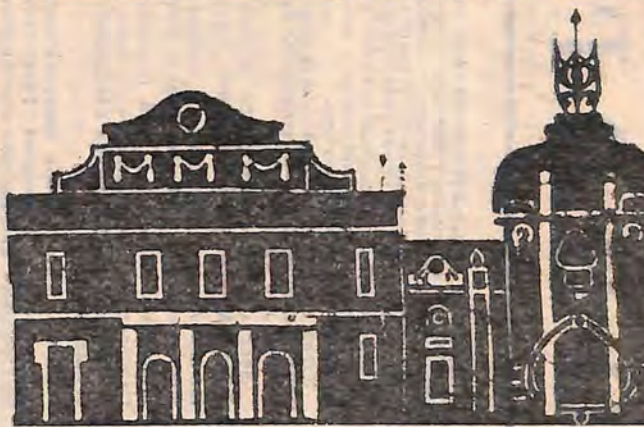
Мене навіть здивувало, як рі-
шуче висловлювали городяни
свої думки. Молодь ладна пе-
рейменувати що завгодно і як
завгодно. Солідніші за віком
люди висловлюються майже
одноставно: дайте нам спокій-
но вмерти, а там хоч і на голо-
ві ходіть! Краще подбали б про
те, щоб у міста було своє об-
личчя. А воно не лише в назві.

Валентина ЛЕВОЧКО.

— Чого ти зайшлася?

— Сміюся з тих, хто ще не передплатив «МК»...

МОЛОДИЙ
ЖОМУНД

ГАЗЕТА
В
ГАЗЕТИ

15., 17... ХТО БІЛЬШЕ?

Нічим, знаєте, свято міста в радіацій-
ному плані сьогодні не вирізняється. Як
нам повідомила лікар-лаборант радіоло-
гічного відділу обласної санепідемстан-
ції В. А. ЗУБОВНИК, — все ті ж звичні
для нас із преси 15—19 (в середньому —
17,4) мікрорентген на годину в контроль-
ній точці СЕС.

Спеціалісти вважали за потрібне нага-
дати, що розходження в рівні гамма-фо-
ну їхньому із даними обласного центру
з гідрометеорології (у бін зростання) по-
яснюється різницею технології замірів:
СЕС вимірює лише природний, а центр —
т. зв. техногенний (сумарний локаль-
ний) фон.

ДИХАЙТЕ
НЕГЛИ-
БОКО!

ЗА ДАНИМИ систематичних спо-
стережень лабораторії кон-
тролю атмосферного повітря об-
ласного центру з гідрометеоро-
логії в повітрі міста спостері-
гається вміст пилу в 1,5 раза,
самі — в 1,6 раза, формальдегі-
ду — в 1,2 раза вищий гранично-
допустимий концентрації. Вміст
двоокису сірки, оксиду азоту,
двоокису азоту, оксиду азоту,

фтористого водню та сірчаного
кислоту — нижче норми.
Надмірне забруднення повітря
пилем та сажею зафіксоване в
районі Колгоспного ринку. Мак-
симальні зразових концентра-
цій пилу — 1,2 ГДК та сажі 2 ГДК
— спостерігаються в районі Кол-
госпного ринку, олієекстракцій-
ного заводу, рамзаводу імені Та-
ратути.

С. МЯЛО.

А ЯК У НИХ!

ЯК БУДЕМО СВЯТКУВАТИ
7 ЛИСТОПАДА?

Як стало відомо, мери Москви
і Ленінграда Г. Попов і А. Соб-
чак звернулися з відкритим листом
до президії міських Рад Росії
«Про святкування 7 листопа-
да в 1990 році». В ньому закли-
няно Президента СРСР 7 листо-
пада обмежитися проведенням
військового параду в Москві, а
політичні партії — утриматися
від будь-яких політичних акцій
6, 7 і 8 листопада. А те, як в май-
бутньому буде відзначатися річ-
ниця Новтньої революції, авто-
ри відкритого листа пропону-
ють зафіксувати в новому Со-
юзному договорі.

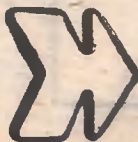
Криза в економіці, труднощі зі
збиранням урожаю, дефіцити і
черги не привертають до весе-

лощів. Краще, на думку Г. Попо-
ва і А. Собчана, ці дні присвя-
тити підготовці до зими.

«ПОСТФАКТУМ» ПОВІДОМЛЯЄ

На будинках м. Новий Розділ
Львівської області встановлені
таблички з іменем Степана Бан-
дери. Раніше вулиця носила ім'я
Героя Радянського Союзу Ми-
коли Кузнецова.

Рішення про перейменування
вулиці прийнято 4 вересня мі-
ською Радою народних депута-
тів, М. Кузнецов, розвідник Ра-
дянської Армії, вбитий на Львів-
щині в 1944 році.

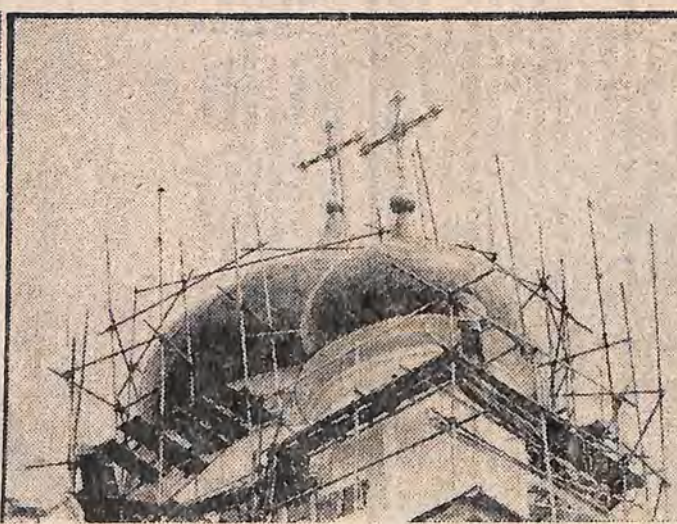
ПОЛІТИЧНА
КАРТА

УРП — українська республіканська партія утворилася на основі колишньої Української Гельсінської Спільноти. За статуту бажаною єступити до партії мають природити кандидатський стаж, тож на сьогодні в Кіровограді членів УРП всього кілька, це ті люди, що мали й раніше зв'язок з УГС, всі інші (а їх кілька десятків) кандидати в члени партії.

Багато представників названих партій є або членами або прихильниками **Руху**. Тепер Рух є ніби об'єднуючим блоком для цих політичних сил.

Мета Руху і партій — побудова незалежної демократичної держави України. Всі вони виступають за пе-

Існує в Кіровограді і «Союз «Чорнобиль». Мета цієї організації — соціальний захист учасників ліквідації Чорнобильської аварії.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
громадський кореспондент «МК».

громадянина Країни Рад. — З Єгипту чи з Індії?

Незнайомиця посміхнулася:

— А втім, це не має ніякого значення. Але можна сказати одне: ти мені дуже подобався. Твої гарні очі хоч і все перевернули у мені, я схожу з глузду... Та й взагалі ти хлопцеві не поганий і не дурний. Давай красавчику, що ніч проведемо разом, я тебе знаюю, — ніякого прохання до тебе мені не вуха, — я ніколи не стеснув плачати. — Мій сонник.

— То у чому ж справа? Пішли да мене на квартиру, музику, послухаймо.

— А ти, Катя, до цього звідси

У день міста святкуватиме ніжком, у двірках Кіровоград своєю маленькою батимісцією. А в працівників міліції, як і завжди, не зникне обов'язок розшукувати злодішників, при постою параді, сходити муть за порядком на прикрашених площах і вулицях міста, інші займаються звичиними буденними справами. Терпляче стунотитимуть у черзі їх частіших райвідділів телетанки, видаючи інформацію про нові крадіжки, дорожньо-транспортні пригоди, грабежі, зґвалтування.

2.09.1990 о 14 ГОДИНІ В КІРОВСЬКІЙ РВВС звернулась фельдшер станції швидкої допомоги Людмила Х. із скаргою на те, що 26 серпня ч. р. приблизно о 10.30 поблизу мобільного магазину, що по вул. Волкова, неї своєї наїзд невідомий, котрий із місця події вітн. В результаті аварії жінка одержала чисельні травми черепа. Після вжитих заходів працівниками РВВС астановлено, що наїзд волосипедом своєї студент факультету

містрації, що по зв'язках «Червона збірка» надіслало повідомлення, що у шаху № 12 корпус 91 стався вибух, який викликав пожежу. Сергій Д. 1960 року народження, був смертельно поранений, перебував у лікарні.

Сергієві Г., котрий знаходився поряд з ним, осколками травмували лице. З'ясовано, що вибух стався при розбиранні Сергієм Д. нествановленого вибухової речовини предмета.

Розслідування веде районна прокуратура.

6.09.1990 о 12.00 у ЛЕНІНСЬКИЙ РВВС звернувся офіціант ресторору «Міра» Галина Ч., заявивши, що невідомий, погрожуючи їй, вимагав гроші у сумі 7 тисяч карбованців. Після вжитих оперативно-пошукових заходів у момент передавання грошей затримання музикант Кировоградської обласної філармонії Станіслав Н. Розслідування веде райвідділ міліції.

6.09.1990 о 16.15 в обласну лікарню з рубаними ранами голови, рук та ніг доставляють дантичника, мога-

— Як так дорого веде черги, телони, навіть сірники не так бувають? — питає Міша.

— В себе не звикли до такого життя, у нас немає дефіциту, все вільно і ходимо, куди хочемо.

— Побутові умови у вас тут які?

— Погані. В гуртожитку гарячої води немає, і холодна не завжди буває.

— Куди ви в місті можете сходити відпочити — в кіно, бар, кафе?

— В барах і кафе страшно дуже. Багато хуліганів, над нами насміхаються. Якось у ресторан «Кієв»

— Як вам заманить в училище?!

— Заманить подобається, але йдеш ти до роботи!

— З харчуванням є проблеми!

— У їдальні училищній нічого їсти. Одна хліба і котлетки.

— А в місті можна смачно поїсти!

— Ні. Ходимо на базар

Зро
Кирово

підняти, а не
пункти відповіла б, певн
маже так, як і прибулиц
із західного містечка
гравда, іноземці мають спо
дівання, що вдома вони
не знатимуть нестатків
грубоців, а чи є для на
такі місце, про яке могли б
із надією сказати: «Скоро
ше б туди!».

Н. ЧЕРСЬКА.

презервативи. Адже все може бути. СНІД — він не розбирає, простий ти сексошукач чи журналіст при «виконаванні». Прийшов, сиджу Такий собі невнинний жевжик, романтичний шукач нічних «Офелій». Чекаю, поки кліне вечірня забавна «рибина». І хоча вмістися біля самого крайнього столика, за сусіднім одразу ж заприміте красиву, з модною зачіскою яскраву блондинку. Вона сиділа досить-таки розкуто, вільно переміщуючи ногу на ногу, демонструючи свої витончені стрункі ніжки і зводячи з мене очей.

— Мабуть, клієс, — трохи розг

жиявеш?

— Та ні, майже поряд, на Новомиколаївці.

— А, може, все ж таки краще мене у обшару? У кімнаті зараз кого, я сам мешкаю. Є чого випити закустисі. І музика теж знайдеться. Тільки я не один, а з товаришем, мене на вулиці чекає, — спала на думку рятівна ідея.

— От і добре. Немає проблем. У мене є шинярна подруга. Без комп'юсу нехай знайде. А якщо все оkej, то взагалі можемо запропити групову сексуху. Гадаю, ваш приятель вчити не треба, самі знаєте. Але... якщо все буде в аej, то киньте по четвертанку...

РОЗСЛІДУВАННЯ ВЕДЕ...

У день міста святкуватиме кожен, хто вважає Кіровоград своєю маленькою батьківщиною. А в працівників міліції, як і завжди, буде звичайний робочий день. Поки одні з них, при повному параді, стежитимуть за порядком на призначених місцях, інші займатимуться звичайними буденними справами. Торпачі ступатимуть у черзі між частиних райвідділів телетанцю, видаючи інформацію про нові крадіжки, дорожньо-транспортні пригоди, грабежі, зґвалтування.

2.09.1990 О 14 ГОДИНІ В КІРОВОГРАДІ РАЙВІДДІЛ МІЛІЦІЇ РАВВС ЗВЕРНУЛАСЯ ФАЛЬШЕР СТАНЦІЇ ШВИДКОЇ ДОПОМОГИ ЛЮДИЛА Х. ІЗ СКАРГОЮ НА ТЕ, ЩО 26 СЕРПНЯ Ц. Р. ПРИБЛИЗНО О 10.30 ПОБЛИЗУ МЕБЕЛОВОГО МАГАЗИНУ, ЩО ПО ВУЛ. ВОЛКОВА, НА НЕЇ СКОЇ НАІЗД НЕВІДОМИЙ, КОТРИЙ ІЗ МІСЦЯ ПОДІВ ВТІК. В РЕЗУЛЬТАТІ АВАРІЇ ЖІНКА ОДЕРЖАЛА ЧИСЕЛЬНІ ТРАВМИ ЧЕРЕПА. ПІСЛЯ ВЖИТИХ ЗАХОДІВ ПРАЦІВНИКАМИ РАВВС ВСТАНОВЛЕНО, ЩО НАІЗД ВОЛОСИНОМ СКОЇ СТУДЕНТ ФАКУЛЬТЕТУ ФІЗИКОМАНІЯ КІРОВОГРАДСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ НАДІЯТИРІЧНИЙ АНАТОЛІЙ А.

Розслідування веде райвідділ міліції.

4.09.1990 У ЛЕНІНСЬКИЙ РАВВС ІЗ ЗАЯВОЮ ЗВЕРНУВСЯ ЮРІЙ К., ПОВІДОМИШИ, ЩО 2 ВЕРЕСНЯ БЛИЗКО ПЕРШОЇ ГОДИНИ ДНЯ ПІШЛА З ДОМУ І НЕ ПОВЕРНУЛАСЯ ЙОГО ДОЧКА ОНІСАНА, СЕМІКЛАСНИЦЯ СШ № 11.

Пі прикмети: середньої повноти, лице бліде, очі зелені, великі, на лівій щопі поблизу рота родимка, волосся чорного кольору, зібране на потилиці у хвіст.

Була одягнена у білі спортивні штани, зелену сорочку в оранжеву клітинку і білі туфлі 38-го розміру, без шнурків.

Розшук і розслідування веде райвідділ міліції.

4.09.1990 О 18.00 У КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАВВС ЗВЕРНУВСЯ СЛЮСАР-МАЛАДЧИК ВО «ДРУММАШ» МИКОЛА К. ІЗ СКАРГОЮ НА ТЕ, ЩО В ПЕРІОД МІЖ 14.00 І 15.30 ЦЬОГО ДНЯ ІЗ ПЛАТНОЇ АВТОСТОЯНКИ № 9, ЩО ПОБЛИЗУ ВО «ДРУММАШ», ВИКРАДЕНО ЙОГО МОТОЦИКЛ «ЯВА-350». ПІСЛЯ ВЖИТИХ ЗАХОДІВ ЗАТРИМАНІ І ВИКРИТІ В КРАДІЦІ ДВАНАДЦЯТИРІЧНИЙ ОЛЕКСАНДР О. ТА АНДРІЙ С. ПЕРШИЙ ІЗ НИХ ПРАЦЮЄ ПРИЙМАЛЬНИКОМ ПЛАТНОЇ АВТОСТОЯНКИ № 9, ДРУГОЙ НІДЕ НЕ ПРАЦЮЄ.

Розслідування веде райвідділ міліції.

5.09.1990 О 3 ГОД. 22 ХВ. ВІД АДМІ-

ністрації 10 по сівалках «Червона зірка» надійшло повідомлення, що у цеху № 12 корпус 91 стався вибух, в результаті якого тонар Сергій Д., 1968 року народження, був смертельно поранений. Сімнадцятирічному Сергію Д., котрий знаходився поряд з ним, осколком травмували лице. З'ясовано, що вибух стався при розбиранні Сергієм Д. невідомого електричного апарату.

Розслідування веде районна прокуратура.

6.09.1990 О 12.00 У ЛЕНІНСЬКИЙ РАВВС ЗВЕРНУЛАСЯ ОФІЦІАНТКА РЕСТОРАНУ «КИЇВ» ГАЛІНА І., ЗАВІДАЮЧА, ЩО НЕВІДОМИЙ, ПОГРОЖУЮЧИ ЇЙ, ВИМАГАЄ ГРОШІ У СУМІ 7 ТИСЯЧ КАРБОВАНЦІВ. ПІСЛЯ ВЖИТИХ ОПЕРАТИВНО-ПОШУКОВИХ ЗАХОДІВ У МОМЕНТ ПЕРЕДАВАННЯ ГРОШЕЙ ЗАТРИМАНИЙ МУЗИКАНТ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ФІЛАРМОНІЇ СТАНІСЛАВ Н.

Розслідування веде райвідділ міліції.

6.09.1990 О 16.15 В ОБЛАСНУ ЛІКАРНЮ З РУБАНИМИ РАНАМИ ГОЛОВИ, РУК ТА НІГ ДОСТАВЛЕНО ВАНТАЖНИКА МАГАЗИНУ № 11 ГРИГОРІЙ Б. ПІСЛЯ ВИЇЗДУ НА МІСЦЕ ПОДІЇ ВСТАНОВЛЕНО, ЩО ТІЛЕСНІ ПОШКОДИ НАНЕСЛА ЙОМУ СОБІРНИК (ПІД ЧАС СІМЕЙНОЇ СВАРКИ) ДРУЖИНА, КОТРА ЗАХОДИЛАСЯ У НЕВЕРЕЗУМОУ СТАНІ. ЖІНКА ЗАТРИМАНА.

Розслідування веде райвідділ міліції.

6.09.1990 О 16.50 В КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАВВС ЗВЕРНУЛАСЯ САНИТАРКА ОБЛАСНОЇ ЛІКАРНІ ЄВГЕНІЯ К., ПОВІДОМИШИ, ЩО 5 ВЕРЕСНЯ ПІШЛА З ДОМУ І НЕ ПОВЕРНУЛАСЯ ЇЇ ДОЧКА СІМНАДЦЯТИРІЧНА ЄВГЕНІЯ — УЧЕНИЦЯ СПТУ № 2. ДО ЦЬОГО ЧАСУ ІЗ ДОМУ НЕ ЗНИКАЛА.

Розслідування веде райвідділ міліції.

8.09.1990 О 7.30 У КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАВВС ПО ТЕЛЕФОНУ НАДІЙШЛО ПОВІДОМЛЕННЯ, ЩО НА СТІНІ БУДИНКУ № 14 ПО ПР. ПЕРЕМОГИ З'ЯВИЛИСЯ НАПИСИ НАЦІОНАЛІСТИЧНОЇ СПРЯМОВАНOST. ПІСЛЯ ВИЇЗДУ НА МІСЦЕ ПОДІЇ ВСТАНОВЛЕНО, ЩО НА БУДИНКУ НАЛІГІГРАФІЧНИМИ ЛІТЕРАМИ РОЗМІРОМ ДО 30 СМ БІЛОЮ ФАРБЮЮ НАПИСАНО УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ «Клята помста москалям», «Хай живе Степан Бандера», «Росіяни, геть з України». Під цими написами намальовані колючий дріт і стоять аббревіатури УНР та ОУН. Внизу під ними зображено тризубець.

На місці події знайдена металева кришка від банни і щітка із слідами білої фарби.

Після огляду написи зафарбовані. Із часу, коли взята інформація з'явилася на сторінках газети, пройшло два тижні. Безомовні телетайпи відступали за цей час не одну три-чотири новини. Десяти людей набирають щодня «02» і просять: «Допоможіть...». Ім нема діла до того, що у міліції теж проблеми, проблеми... Із транспортним бензином, особовим складом... Люди просять допомоги і їм зобов'язані допомогти...

медучилища імені Мухомова, де навчаються представники 18 країн. Молодий чоловік і дієчнина детально на цю тему говорити не хотіли: «Скоріше б звідси поїхати», — сказали. — Можливо, з інших груп хотів вам відповісти». Ще двоє діячів тільки репліки зрідка кидали, і лише Гамаль САЛЕХ із Республіки Йемен погодився підписатися враженнями:

— У вас так дорого все, черги, талони, навіть сірники не купиш без них. Ми ж собі не звикли до такого життя, у нас немає дефіциту, все вільно і ходимо, куди хочемо.

— Побутові умови у вас тут які?

— Логані. В гуртожитку гарячої води немає, і холодна не завжди буває.

— Куди ви в місті можете сходити відпочити — в кіно, бар, кафе?

— В барах і кафе страшно дуже. Багато хуліганів, над нами насміхаються. Якось у ресторан «Київ» зайшли, і раптом незрозуміло чому руські почали битися між собою...

— Маєте друзів серед місцевих ровесників?

— Ні. Якщо з руськими друзями, то обов'язково треба щось із речей їм давати чи продавати — вони

місто кіровоградське невеличке. Я живу у великому — економічній столиці нашої країни Адені.

— Дзвоните додому звідси?

— Це дуже важко. Хочу зв'язатися з батьками — на станції кажуть: «Приходь завтра». Приходиш іще раз — знову призначають «на завтра». А потім говорять — зв'язку немає...

— Як вам заняття в училищі?

— Заняття подобаються, викладачі хороші.

— З харчуванням є проблеми?

— У їдальні училищній їдальні. Одна їдальня і котлетки.

— А в місті можна смаачно поїсти?

— Ні. Ходимо на базар.

Н. ЧЕРСЬКА.

Цей реалістичний цінник ми помітили в гастрономі по проспекті «Правди», що біля АС-2.

СПЛЕТІННЯ РУК, СПЛЕТІННЯ НІГ

Такого в найбільшому кіровоградському кінотеатрі «Комсомолец» не пригадує з часів показу фільму «Москва слобода не вірить». Черга спускається аж на сходки. На відміну від магазинного дефіциту, цього товару — польської еротичної комедії — має вистачити всім бажаючим, хоча б і на бокових місцях у першому ряду.

Не так давно посвячені в таїни кінодубляжу обурювалися перейменуванням у радянському прокаті польської стрічки «Секс-місія» в «Нові амазонки». Черговий фільм теж перейменовували. В оригіналі було «Порно», а до нас дійшов «Мужчина в пошуках любові». Знову цинічно прибрано рекламу плотьських утіх — але прокатна назва, хоч і не скажкою подібного співзвуччя, здається мені точнішою. «Я хочу любити всіма фібрами душі! І щоб мене любили».

— Хлопці, ну як вам фільм?

— Ого, суцільна постіль!

— Там один усе життя одну забути не може...

У «суцільній постелі», хоч і зрозуміло, що робиться, одначе біблейські місця фактично не викадруються. Одяг — відсутній до пояса (дама в цих місцях чомусь виявляють дивовижну схожість), отож пераодання назва, мабуть, трохи загине. Один епізод (із біноклем) може слугувати хорошою ілюстрацією до підручника сексопатології; дві-три комічні сцени виконані на рівні «тортом в обличчя» — приміром, корова який «корж» на пласці дієчнина, котра щойно побувала з хлєпцем на траві, — та в цілому стрічка видається мені майже мелодрамою.

Фільм підкреслено асоціативний, ми, вважаю, не бачимо нашого плейбоя в якихось інших обставинах, крім вечоринок, вулиці та обіймів. Сплетіння рук і ніг щоразу нове, а працює все на одну й ту ж тезу — не відмовляйтеся від кохання! Інакше опинитесь там, де герой фільму — почергово в пивниці, чиямось ліжку, в кабінеті венеролога і врешті-решт біля розбитого корита. Дружина — найнезугарніше з колишніх подружок, котра сопе під вухом, безсонні ночі і спогади, спогади, від яких коли смішно, а частіше хоч кричи, та вже нічого не допоможе. Залишив колись кохану сам, боячись, щоб не покинула його, і далі від кожної нової чекав не новизни, а повтору того, що було колись... Кількість — не якість, і що тут зрозуміло?

Для нашого кінематографу психологічне дослідження цієї теми нетрадиційне (виняток, можливо, «Без свідків» Микити Михалкова). Ми давно перестали хвалити твори мистецтва за повчальність, і молодий вона нестерпна. От і вчимося на своїх помилках, а не на чужих. Любов може згодом розтанути і життя перетвориться в пекло чи нудну сіратину, але коли любові немає і спочатку, то безрадісність гарантована без усяких «може». Це основне, що я під коршору екранну музику засвіла, спостерігаючи сюжети в екранних просторах.

Із цих міркувань вважаю, що фільм слід подивитися тим, хто збирається одружуватися.

Сумна мораль, однак, не заступила окремих нереалістичностей, які складно виправдати навіть деякою умовністю жанру. Наприклад, більшість партнерок героя не нарікає на прямо-таки космічні швидкості у п'янті моменти. Крім поспіху, він подеколи грішив ще й одноманітністю, і таку кількість неабияких жінок біля одного чоловіка може зібрати хіба що уява сценариста. У житті хлопець за подібну поведінку скоріше всього дістає би і в хвіст, і в гриву.

Із цих міркувань вважаю, що тим, хто збирається одружуватися, не слід сприймати все у фільмі на віру чи як приклад для наслідування, аби потім не ламати собі голову: «Чого вона від мене відвертається?».

Н. ДАНИЛЕНКО.

КОРОЛЕВА ЗА ЧЕТВЕРТАК

ЗАВАННЯ було просте, як божий день: змінити професію. Легко сказати! Якщо взагалі те, що мені випадало, можна назвати професією! Але робити нічого — потрібно викручуватися. Передусім, треба вдатися у фірменну форму — варена куртка, джинси «Піраміда», «кльові» кросовки. Але... На зарплату кореспондента не дуже-то й пошукеш. Як-так вдатися, пішов. Куди? У редакцію «Київ». Втім, стоп. Чорт, доведеться повернутися. Забув найголовнішу річ для такої «випадальної» справи. Вдавали: прозерватив. Адже все може бути. Снід — він не розбірає, простити сексощукач чи журналіст при «винонанні». Прийшов, сиджу. Такий собі невинний жевжик, романтичний шукач нічних «Офелій». Чекаю, поки кліне вечірня звабна «рибина». І хоча вкостіє біля самого крайнього столика, за сусіднім одразу ж заприятелює красиву, з модною зачіскою яскраву блондинку. Вона сиділа досить-таки розкуту, вільно перекинувши ногу на ногу, демонструючи свої витончені струнки ніжні і не зводяться з мене очей.

— Мабуть, кліє, — трохи розгублено подумав я і нервово засовав ногами політ столом.

Біля «рашен гел» сиділи дві такі ж самі примітивні дієчнини у коротеньких спідницях із розрізами. На столі стояла напівпорожня пляшка шампанського «мідмудзель» весело перемовлялись поміж собою, називаючи один одного вишлюком на прізвиська. Кожна з них тримала по цигарці «Космос». Блондинка повсякчас озиралася на всі боки — нібито чимось була стурбована. Десь хвилину через двадцять до них підішли двоє хлопців. «Оргія» продовжувалася з новою силою, у хід пішла «водяра». Поява кавалерії, втім, не змінила блондинкової поведінки — її погляд знов і знов коваз по могому обличчю.

Після другої нави я вийшов понурити. Слідом за мною попрямувала і «королева» «Києва». Без зайвої дипломатії представилася: — Наталка. — І після невеличкої паузи: — Пригости даму сигаретою.

Я ніяково виняв свою нещасну «Батру» і простягнув дієчнині. Нічого, взяла...

— Щось мені нудно сьогодні, на серці тоскно, — грайливо мовила моя випадкова знайома. — Може трохи розвієшся? — Вона поклатла мені на плече руку і продовжила: — Слухай, а ти з якої країни до нас у Кіровоград приїхав? Студент, чи що?

— А ти тї вважаєш, з якої я країни? — трохи розгубився я від того, що мене вперто не визнавали за

громадянина Країни Рад. — З Єгипту чи з Індії?

Незнайомка посміхнулася: — А втім, це не має ніякого значення. Але можу сказати одне: ти мені дуже подобаєшся. Твої гарні чорні очі все перевернули у мені, а сходжу з глузду... Та й взагалі ти хлопець не поганий і не дурний. Давай-но, красавчику, цю ніч проведемо разом, я тебе бажаю, — ніжно прошепотіла вона мені на вухо. — Я ніяково стенов плечима: — М-можна, а-галі.

— То у чому ж справа? Пішли до мене на квартиру, музику послу-хаємо...

— А ти, Наталко, далеко звідси живеш?

— Та ні, майже поряд, на Новомиколаївці.

— А, може, все ж таки краще, до мене у общагу? У кімнаті зараз нікого, я сам мешкаю. Є чого випити й закутити. І музика теж знайдеться. Тільки я не один, а з товаришем, він мене на вулиці чекає, — спала мені на думку рятівна ідея.

— От і добре. Немає проблем. У мене є шматок підружжя. Без комплексу незайманості. А якщо все буде окей, то взагалі можемо запровадити групову сексу. Гадаю, вас із приятелем вчити не треба, самі все знаєте. Але... якщо все буде в ажурі, то кинете по четвертанку...

— У мене перешкода в горлі.

— То що, приєднаємось до моїх подру?

Я відчув, що тут пахне смаленим... Одну хвилину, я зараз лише до убирання.

Наталка грайливо обійняла мене за плечі, притулилася до грудей, — Давай, тільки пошвидше, діло не чекає...

Наче навіжений, я вискочив з ресторану і став ловити таксі. Раптом почув заду глузливи вугук:

— То що ж таке, злякався, імпортент нещасний?

Я озирнувся. До мене підходила Наталка. Хоч крізь землю провалися! У що мить я злився на капосне редакційне завдання і газету разом із ним. Змів професію, називається!

— Та я... та мене... моя дружина чекає вдома, — знічено пробелькотів я.

— «К-казел!» — презирливо пирхнула блондинка. — Сказав би одразу, що нездатний, а то дві години тільки голову морочив.

Наче ошпарений, я чкурнув із ресторану. Успід мені неслося: «шак! Каліка! Кастрат!» і різна нецензурщина.

Леонід ЦИГАНКОВ.

м. Кіровоград.

Мої, далекі пращури цих чорногузів колись підкинули батькам міста думку одні із районів назвати Лелеківкою!..

ЕЛИСАВЕТГРАДСКІЕ ОТГОЛОСКИ

ЧАСОПИС ПОЧАТКУ XX СТОЛІТТЯ

ОБЪЯВЛЕНІЯ

ИЩУ АГЕНТОВЪ

для весьма выгодного дела. Подробное сообщение за 7 коп. Мар. В. Поляков г. Елисаветградъ. дом. Ф. Келичко.

ХОРОШІЯ ДЕНЬГИ ЗАРАБОТАТИ

Может всякій научившись (лично и заочно) выделывать искусственное лампадное масло по моему руководству и рецептам. Качество его не уступает настоящему деревянному и дешевле его на 50%. Продукт очень ходкий! Цена обучения 10 руб.

ПРОДАЕТСЯ ПО СЛУЧАЮ ПИАНИНО

милосодержанное. Ивановская ул. л. Ляцова.

ИНТЕЛИГЕНТНАЯ ДАМА приезжая ищет место кассирши или других подходящих занятий.

Адрес: контора «Южн. отголоски».

МАСКА НОВИНОКЪ Г. ФРИКЪ

С. Петербург. Адмиралт. пр., 10.

ПОСЛЕДНЯЯ НОВОСТЬ ДЛЯ МУЖЧИН

против полового безсилія вновь усовершенствованъ золотой прибор

«ПАСТОРА» С ИНДУКТИВНЫМ ТОКОМ.

Применяется с большимъ успехомъ, укрепляетъ мужскую силу безъ вреда для здоровья.

Цена полного прибора с наставлениемъ 25 р.

НЕБЫВАЛЫЙ СЛУЧАЙ!!!

въ 3000 рублей картина

ТАЙНАЯ ВЕЧЕРА

кисти известного художника случайно продается очень дешево. Лучшее и богатое украшение или подарокъ. Размеры картины 6 арш. длины и 2 ширины. Видеть можно въ чайном магазине г. Бретановых на Дворцовой улице.

Галерея Елисаветградцевъ

Г. Бомъ (Городовой Врачъ)

Ю. А. Кацъ (Получатель Еврейской Богателни) Шаржи А. С.

ПИСЬМО ВРАЧА

Сердечное спасибо за ваш

«ЛАИНЪ»

Это есть замечательное средство, исцеляетъ очень быстро и успешно: ЭКЗЕМУ, ЛИШАИ, СЫПЬ, ЯЗВЪ, ПРЫЩИ, БОРОДАВКИ, ОЖОГИ и т. д. Зудъ и боль проходятъ почти моментально.

Цена 1 р. 50 коп.

6000 руб. тому,

кто докажетъ мне, что существуетъ средство исцеляющее быстрее и успешнее экзему, лишай, язвы, сыпь, прыщи, ожоги и т. п. чѣмъ замечательное средство

ЛАИНЪ-РОСТЕНЬ.

Зудъ и боль проходятъ почти моментально.

Цена 1 р. 50 коп.

ДАЙТЕ!

Портретъ любой величины и вамъ изготовятъ булавку, брелокъ, брошку и медальонъ въ какихъ либо оправкахъ и безъ нихъ. ЦЕНЫ ДОСТУПНЫЕ.

ПОЛНАЯ ЭКОНОМИЯ ДЛЯ КУРЯЩИХЪ

Табачная ф-ка С. Б. Дувунча вновь выпущенные ею папиросы «АЙ-ЛЮЛИ» и «НАРОДНЫЯ» Кременчуге особенно рекомендуетъ Ценой 20 шт. 6 коп.

ЖЕЛАНИЕ ВСЕГО МИРА ДОСТИГНУТО!!!

Нѣтъ больше седыхъ волосъ!! Первая абсолютно безвредная краска для волосъ

«НАТУРАЛИСЪ»

Жюль Пеллетьеръ, Париж. Цена 2 руб.

И. ТРИГЕРЪ экспорт и импортъ заграничныхъ и американскихъ товаровъ для продажи в России Автоматическія мышеловки

САРИТО

ЦАП-ЦАРАП 90 КОП.

Я, Анна Чилиягъ

вырастила свои необычайно длинныя (в 185 см длиною) волосы напоминаящіе волосы Лорелей благодаря 14-мѣсячному употреблению особой, мною самою изобретенной помады.

ЦЕНА БАНКИ 5 РУБ.

Конкуентовъ быть не можетъ, Ихъ тоска и зависть гложетъ, Всемъ пора ужъ знать давно, Что лучший выборъ лишь в Дело. Все новинки получаетъ, Цену дешевле назначаетъ, И настоящимъ предлагаетъ

Духи, мыла, одеколонъ, Пудру, кремъ и ласьонъ. Соборная и Никольская, домъ бывш. Гончарова ЦЕНТРАЛЬНОЕ АПТЕКАРСКОЕ ДЕПО. Тел. 696.

САГУСЪ

принимаетъ специально по наклоннымъ венерическимъ мочеполовымъ и сифилит. болезнямъ. Московская ул. Домъ Зайченко

с 11—14, и 4—8 ч.

Лучшее средство против насморка

Формантъ

за границей уже 3 года применяется съ очень большимъ успехомъ. Применение его чрезвычайно просто. Продается во всехъ аптекахъ. ЦЕНА КОРОБОЧКИ 25 КОП.

МѢСТНАЯ ЖИЗНЬ

НЕСЧАСТНЫЙ СЛУЧАЙ

Вечеромъ какая-то пожилая женщина желая очевидно покончить съ жизнью бросилась с базарнаго моста в реку. Къ счастью рѣка она залась мелководной и женщина отделалась незначительными ушибами. Женщина была извлечена из воды и доставлена въ еврейскую больницу.

Вчера у некого Д. Брусилосова была проведена бомбардировка его квартиры и также бомбардировка квартиры и Липовцова. Около 10 ч. вечера когда ставни были закрыты неизвестные стали бросать въ нихъ камни. О бомбардировке Брусилосов далъ знать по телефону въ полицію прося защиты. Но прибывшая полиція никого изъ бомбардировщиковъ не застала такъ какъ те успели скрыться.

Въ городскую управу доставленъ протоколъ о томъ что мажоранты фабрики Фита и Волимова по химическому анализу ихъ оказались окрашенными каменноугольною (анилиновою) краскою.

ВОЗМУТИТЕЛЬНОЕ ОТНОШЕНИЕ

Вчера по Б. Перспект. улице въ вагонѣ трамвая № 7 окончилъ мальчикъ летъ 10 повидимому желавшимъ воспользоваться бесплатнымъ проездомъ. Вагонъ былъ на полномъ ходу. Кондукторъ № 2 подравшись къ записку схватилъ его за голову и сбросилъ съ вагона оставивъ при себѣ шапку несчастного. Мальчикъ рыдалъ бежалъ за вагономъ умоляя кондуктора вернуть шапку. Кондукторъ согласился лишь на второмъ кварталѣ.

На В. Быковской улице близъ мѣстности называемой «Чечерой» произошла драка между сосед.ми. Пострадали главнымъ образомъ вмешавшіеся въ драку женщины. Дравшіеся были въ нетрезвомъ видѣ.

АФЕРИСТЪ

Третьего дня къ выходу изъ театра молодому человеку К-у подошелъ какой то прилично одетый господинъ и попросилъ дать ему закурить. По уходе неизвестнаго К-у обнаружилъ исчезновение часовъ с цепкой.

СОБАЧИЯ НАЛОГЪ

Въ виду неуплаты многими собакозавладѣльцами установленнаго налога городская управа предупреждаетъ ихъ что ея будутъ приняты самыя энергичн. меры.

«По городу циркулируютъ слухи о томъ, что на дняхъ у одного учреждения обнаружена повешенная кем-то собака довольно крупной породы, у ошейника которой была найдена записка. «Прошу никого не винить въ моей смерти. Я решила покончить съ собой не имея средствъ уплатить собачьяго налога».

На дняхъ на В. Пермской улице какой-то бандитъ насочилъ на 5 летняго мальчика и перемахнулъ его. На биндюго было около 70 пуд. вѣса. У мальчика поматы ребра и рука.

ЄЛИСАВЕТГРАД: ДО І ПІСЛЯ ПАШУТІНА

ПРОДОВЖУЄМО ДРУКУВАТИ СЕРІЮ НАРИСІВ З ІСТОРІЇ
КІРОВОГРАДА. ПЕРША ПУБЛІКАЦІЯ БУЛА В «МК» 13 СІЧНЯ Ц. Р.

Чи є сенс підраховувати, скільки разів наше місто потрапляло на сторінки великої літератури? Можливо. Якщо одразу за кількісним інтересом стоїть якісний. Тобто необхідне визначення не тільки історичних джерел, а в порівнянні з ними і тих художніх свідчень про наше місто, які розсіпані в творчості Фета, Достоевського, Тесленка, Карпенка-Карого, Кропивницького, Толстого, Олеші, Микитенки, Паустовського, Сосюри, Тарновського, Винниченка, Еренбурга та інших. У когось воно закріплювалося одним-двома штрихами, у когось відбилося в одному рядку, іншим — послужило прообразом або атмосферою майбутнього твору. Головне тут, здається, не тільки знайти художньо-історичний зріз минулого міста, а пізнати, вдихнути те повітря, що оживляло тоді простір і час.

У цьому сенсі досить цікавим є уривок з книги талановитого російського письменника і літературознавця В. Б. Шкловського «Жили-були». «Батько народився у 1863 році в Єлисаветграді, місті не маленькому, але дуже запилуєному, поетичному тільки навесні, коли наїтнуть у ньому високі білі акації. В місті було шістьдесят тисяч чоловік і млини, винокурні заводи, завод сільськогосподарських машин, чотири ярмарки.

Стояв Єлисаветград серед пшеничних полів, біля затоптаних і завалених поїздами базару верхів'я ріки Інгул. Торгував хлібом та вовною. Степ там такий широкий навируги, що я в XX столітті, років тридцять тому, сам бачив, як у ньому заблукала колона міжнародного автопробігу. Стояли пшеничні поля, на баштанах стигли кавуни, дорога встелена соломкою, як Чумацький Шлях зорями, а людей до обрію — жодного.

Вулиці Єлисаветграда запорошені, на них стояли двоповерхові та триповерхові будинки, але багато і хат. Вибиті пустирі між хатами доводили, що тут місто, а цей пустир — теж вулиця. На одній із таких вулиць жив мій дід по батькові — сторож лісового складу. Чотирнадцять чоловік дітей мого діда були розділені бабусею на три загони: коли одні їли, інші вчилися, треті гуляли.

Пелюстки білої акації трічі на день падали на традиційний оселедець. Дівчатка вирости. Їх видали заміж у сусідські сім'ї.

Хлопчиків віддали в російську школу. Батько закінчив реальне училище, поїхав до Петербурга, вступив до Технологічного інституту, одружився і мав сина. Перша дружина пішла від нього з його товаришем по інституту. Батько переїздив в Лісний інститут, хрестився, перестав писати в Єлисаветград, не зустрічаючись з першою дружиною та сином і дуже нудгував. Він дістає кортик, всадив його рукояткою в пень й кинував на вістрі. Кортик проколов груди наскрізь, пройшовши мимо серця».

Знаючи певне тяжіння М. «Советский писатель», 1966. С. 34—35.

В. Б. Шкловського до парадоксів і гіпербол, дивно, що він у даному уривку недалеко відійшов від дійсності. Порівняйте з його рядками опис із довідкової книги «Єлисаветград», виданої 1887 року в місцевій типографії М. Гольденберга.

«...При слабкій течії своїй по брудному дну Інгул не в силах виносити із меж міста тих покидьків, котрі у великій кількості потрапляють у воду з його берегів. Ще минулого року в міському управлінні було порушено питання про очищення цієї ріки, але питання не одержало належного рішення».

Піщаний, сухий ґрунт зайнятої містом землі покритий рослинністю в рідких місцях; великих

но-драматичний, «Казка», «Ілюзія»), громадське комерційне училище, приватна чоловіча гімназія Х. Г. Шалита і М. М. Болова, громадське (народне) зібрання з концертним залом і бібліотекою, шість синематографів, чотири фотосалони (в 1913 році їх у місті було вже 11), три друкарні (Фінкель, Гольденберга та Шполянского), один із корпусів юнкерського казарми-ліцейського училища.

Не ідеалізуючи бурхливого розвитку економіки та культури Єлисаветграда початку XX століття, наведемо лише деякі кількісні показники так любимого нами 1913 року: пошта, телеграф, телефонна станція, водопровід, електростанція з обширною міською електромережею, електричні

вилло: плату за право навчання в Заводському народному училищі зменшити з 4 на 2 карбованці в рік». А з довідок міської управи видно, що з часу встановлення в міських народних училищах плати за навчання всього надійшло по цій статті в прибутковий міст 5165 крб. 44 коп. За цей же час було витрачено містом на будівництво училищних приміщень на Заводській при 5-му міському училищі флігеля і приміщень для слюсарної і токарної майстерень близько 15000 крб., а також асигновано на будівництво Балківського училища 11733 крб., всього — 26733 крб. Таким чином завданням спільним вимогам і турботам освіти та представників міської влади в 1905 році в місті було вже 10 народних училищ:

1. Заводське міське училище М. Т. Ельворті).
2. Козацьке ім. О. М. Пашутіна.
3. Балківське ім. М. В. Гоголя.
4. Кушівське ім. О. Є. Коцебу.
5. Биковське ім. В. А. Жуковського.
6. Міське ім. О. С. Пушкіна.
7. Міське ім. Г. А. Фірсова.
8. Міське Катранівське в пам'ять 25-річчя Єлисаветградського товариства взаємного страхування майна від вогню.
9. Механічно-технічне училище.
10. Безплатне ремісничо-грамотне училище.

Варто також замислитися над тим, що для здійснення загального навчання міська дума в листопаді 1912 р. змінила план, вироблений у 1909 році. Згідно цього нового плану загальне навчання передбачалося здійснити до 1 січня 1917 року.

Дещо детальніше розглянемо навчання на прикладі чоловічої класичної гімназії, яка була збудована на Петрівській вулиці 1886 року і обіймалася місту в 10000 крб. В класах гімназистів мали поступово засвоїти закон Божий, російську мову, філософську пропедевтику, законодавство, латинську мову, грецьку мову, арифметику, алгебру, геометрію, тригонометрію, фізику, космографію, історію, географію, німецьку мову, французьку мову, природознавство, малювання, чистопис. Відомі прізвища і деяких перших викладачів: Крижанівський (рос. мова та словесність), Дубняков (лат. мова), Панащенко (гр. мова), Неклесевич (матем. та фізика), Юльдрі (фр. мова), Ясноський (нім. мова), Красавченко (чистопис та малюв.), Добровольський (кл. наставник пригтовочного класу), Дубовський, Кошиць, Екк (помічники кл. наставників), Шорштейн (лікар), Еленевський (законовчине), Григоров (інспектор), Прохеш (директор). Причому цікаво, що для гімназистів іудейського віросповідання був допущений приватним образом викладач єврейський закон Мойсей Іофе.

Безперечно, більшість тих, хто навчався в гімназії, були вихідцями з більш-менш заможних сімей. Однак рада попечи-

телів могла за об'єктивних причин взяти плату за навчання певного гімназиста на себе. З 1887 по 1918 рік в Єлисаветградській чоловічій гімназії існували також стипендії та різні благодійні пожертви, які призначалися малоїмущим («недостатнім», як тоді казали) учням православного віросповідання. В активі ради попечителів в різні роки було: 10 стипендій ім. О. М. Пашутіна, 6 стипендій ім. П. П. Терлецького, 2 — ім. дворян М. І. Кривоносова та С. О. Кривоносова, 1 — ім. «Надії» (пожертвувана губернським секретарем І. І. Дахновим), 1 — ім. П. О. Александровської, 1 — Георгіївська (видавалася дітям військових, Георгіївських кавалерів), 1 — ім. В. П. Нікітіна (колишнього керуючого Єлисаветградським відділенням Держбанку). Були й інші меценати освіти. Наприклад, на кошти, заповідані дворянином С. К. Остроуховим, у 1893—94 роках в різних вузах Росії навчалася 29 студентів-єлисаветградців із стипендіями від 50 до 160 карбованців.

У квитку учня чоловічої гімназії було всього два аркуші. Перший (номер квитка, назва учбового закладу, клас, прізвище, ім'я, по батькові, печатка, дата) формально залишався таким і понині. А от другий не завжди було порівняти за ступенем морально-психологічного підходу з «Правилами для учнів» сучасної школи. На ньому записано: «Дорожа своєю честю, ученики не можуть не дорожити честю свого заведення, а потому обязаны воздерживаться сами и воздерживать своих товарищей от всякого рода поступков, несовместимых с честью благополучия детей и юношей, стремящихся к высшему научному образованию, и должны всячески предупреждать такие поступки, которые могут бросить тень на учебное заведение».

Звичайно, звертання до честі і совісті не завжди могло утримати малого бешкетника чи юного паллоду від порушень. В такому разі вплив на їхню свідомість посилювався покараннями, які заносили у журнал, а також у кондуктний аркуш учня класний наставник або інспектор. Наприклад, відомі роки тому учні Кошмані та Мелчанський на улоці німецької мови употіли ногами, за що на них був накладений арешт на 4 години у неділю. Тоді ж за непристойну поведінку на вулиці гімназист Коренко Микола одержав арешт на 2 години. Таке ж покарання одержав 21 січня 1913 р. за постійні запізнення на молитву майбутній конструктор реактивної техніки Георгій Лангемак. Ще гірше постраждав гімназист 3-го класу Георгій Нікітін. На поперек він разом з Іполітом Бошняком, Михайлом Хономанським, Андрієм Тобілевичем та Миколою Станіславським змовився вигукнути «Городовой!», як тільки в клас увійде вчитель історії. В останню хвилину друзі відмовилися від небезпечної витівки, але Георгія не попередили. За цю провинку Нікітін був виключений з гімназії. Але за ілюстрацією батька, пілота в місті юніста

В. О. Нікітіна, 17 жовтня 1918 р. був переведений в приватну чоловічу гімназію М. Н. Крижанівського.

Попри все, єлисаветградські класичні гімназії мали високу репутацію серед інших учбових закладів цього регіону України. Про це свідчать кілька архівних документів. Наведемо витяги з одного з них — «Протокола засідання педагогічної Ради Єлисаветградської гімназії 14 березня 1897 р.» (Мова за оригіналом):

«Рассмотрение работ, исполненных воспитанниками гимназии, приехали г-на рецензента, заслуженного ординатора профессора А. А. Кочубинского к заключению, что курс истории отечественной литературы и теории словесности proceeds аниательно, что учениками некоторых гимназий обнаружена известная начитанность; в гимназиях, преимущественно удаленных, замечается большая любовь к литературным интересам и у писавших большую строгость к себе; что в работах немалого числа гимназистов, как-то: Єлисаветградской, Бердянської, Херсонської, Симферопольської, Феодосійської, обнаруживается относительная правильность изложения, последовательность в развитии мыслей; что прочная грамотность почти общее явление; что внешняя опрятность в исполнении гражданского большинства гимназистов, особенно Єлисаветградской и Одесской.

Относительно лучшие работы, по мнению г-на профессора, принадлежат гимназиям Єлисаветградской, Херсонської, Феодосійської, Бердянської и Одесской 4-й, отчасти Павлоградской и Симферопольской».

У різні часи в Єлисаветградській чоловічій класичній гімназії навчалися видатний український письменник В. К. Винниченко, талановитий оперний співак і актор В. А. Канделакі, знаменитий алгебраїст і член-кореспондент АН СРСР М. Г. Чеботарьов, вчений-біолог і академік ВАСГНІЛ Б. М. Заводовський, Герой Соціалістичної Праці, лауреат Нобелівської та Державної премій і Золотої медалі ім. М. В. Ломоносова І. Є. Тамм, лауреат Державної премії в галузі літератури поет А. О. Тарковский та інші.

Питання увічнення пам'яті наших славетних земляків хоча б списком на меморіальній дошці будинку офіцерів зараз турбує багатьох краєзнавців та мешканців міста. Сподіваємося, це не розходиться з планами обласного товариства охорони пам'яті історії та культури? Та чому-сь справа дуже повільно рухається в конструктивному напрямку. Хотілося б почути думки з приводу збереження і увічнення наших історико-культурних раритетів заступника голови президії товариства Є. М. Чабаненко. Діє створюється враження, що ті пам'ятки історії та архітектури, котрі встигли колись узяти на облік, охороняються не Законом, а лише таблицями на них...

Роман ЛЮБАРСЬКИЙ.

садів у середині міста зовсім немає, вони зустрічаються лише на передмістях, такі: «Альгамбра», що належить ремісничо-грамотному училищу, та сусідній з нею сад за межею міста, який належить пивоварному заводу п. Лайера. На Ковалівці знаходиться Інженерний парк з великим квадратним бульваром проти двірцевих будівель — найкраще місце для гулянь. На жаль, занедбаний, залишений без догляду, парк цей помітно приходить у занепад. За містом же знаходиться міський сад, що отримав назву «казенного», існуючий за часів кн. Потьомкіна як надбання Єлисаветграда. Розкинувшись на просторі більш ніж в двадцять десятин землі, він схожий на тінявий молодий ліс.

Вулиці міста, числом 41, частково заощені крупним каменем, частково шовковани, але значна кількість їх лишається незабудованою, з глибинним піском і пілом. Найголовнішими лініями вважалося вулиці Велика Перспективна, що спускається до лівого берега Інгулу, через який поставлений великий дерев'яний міст, та Двірцева, що йде від Ковалівки до першої. На цих двох лініях зосереджено міський рух та головні місця торгівлі».

Тут ми відступимо від першоджерела, щоб проілюструвати останні два речення з нього. Про те, що В. Перспективна і Двірцева були дійсно перспективними вулицями, свідчать режими того часу.

Пізніше, на початку століття, тут зосередилися не тільки готелі та банки, органи міського самоуправління та торговельно-установи, а й заклади культури та освіти. Більше всього їх розміщалося по Двірцевій: три книгарні, три театри (музич-

трамвай, понад 100 різних заводів та фабрик, 7 бібліотек, 4 театри, 7 клубів, 20 культурних споруд, 3 лікарні та кілька приватних медичних закладів. До цього слід додати, що кількість населення на той час складала понад 76 000.

Як ми уявляли собі народну освіту «за царя»? Для народу — заборони та забобони, все інше — для дворян і капіталістів. Так, були в Єлисаветграді відверто багаті та відверто бідні. Проте ніхто з малоїмущих громадян не позбавлявся можливості навчання дітей. Навпаки. Про це свідчать цифри і факти з архівних документів. На 1 січня 1913 р. в Єлисаветграді нижчих учбових закладів усіх відомств було 24, з них міських — 10, відомства Св. Синоду — 7 та приватних — 7. Загальна кількість викладачів 88 (44 — в міських початкових, 16 — в церковно-приходських і 28 — в приватних школах). Загальна кількість учнів 3601, з них в міських початкових навчалася 2001, в ЦПШ — 435 та в приватних початкових — 1165. Наступний розряд — 8 середніх учбових закладів; 3 чоловічі гімназії, 3 жіночі, 2 змішані із загальною кількістю учнів — 2875 і викладачів — 214. Якщо до цього додати спеціальні учбові заклади (4 — торговельні класи, педагогічні курси при шестикласному міському училищі, духовне та юнкерське казале-рське училища), то це зовсім непогано для повітового міста.

Тепер зглянемо в журнал засідань Єлисаветградської міської думи. Запис від 20 жовтня 1894 року: «Зібрання постано-

1) Марія, дочка молодшого брата Роберта Ельворті Томаса, заступала училище для дітей робітників заводу, де сама і викладала.

2) Зараз Будинком офіцерів по вул. Шевченка.

НА 1002-й РІК ПІСЛЯ ХРЕЩЕННЯ РУСІ...

Недавно в обласному центрі збиралися духовенство і церковний актив області для обговорення законопроекту про свободу совісті. Тут і зустрівся наш кореспондент із заступником правлячого єпархіального архієрея Всеволодом Михайловичем ЗАТОВСЬКИМ і попросив його відповісти на кілька запитань.

— Отець Всеволоде, які ваші враження від зборів?

— Найприємніші. Особливо треба відзначити організаційний бік. В зв'язку з тим, що правлячий єпархіальний архієрей владика Василій у відпустці, відкриття зборів було доручено мені як обласному благочинному і постійному члену єпархіальної ради.

Вів збори управсравами обласного комітету В. І. Богоснос. Виступив уповноважений ради у справах релігії по Кіровоградській області В. І. Левицький. Він охарактеризував дворічний період життя і діяльності православної церкви після святкування 1000-ліття хрещення Русі в 1988 році. Було сказано, що в Кіровоградській області за цей період відкрито 31 новий приход, в тому числі 10 у цьому році. Уповноважений відзначив отой конфуз по статті 5, де проект закону передбачає податок на прибутки у розмірі 35 процентів. Якщо це нормально для заводів, то для церкви недопустимо. Храми, церкви, костіли, мечеті і т. д. — це ж не підприємства! Хіба це так важко зрозуміти? Про це треба негайно поставити до відома наш депутатський корпус України, а також Верховну Раду СРСР. Адже з боку Мінфіну це найгірше і ніким не виправдане втручання органів державної влади в наші церковні справи. Правда, були і раніше в Росії спроби громадянської влади втручатися у

справи церкви, наприклад, при цареві Олексіїв Михайловичу і при імператору Петрові. Це про них у свій час говорив патріарх Никон (сучасник царя Олексія): «Яко идеже церковь под мирскую власть снисдет, несть церковь, но дом человеческий...».

Ці слова актуальні і сьогодні до Мінфіну СРСР, який — цитую газету «Известия»: «...Решил подкрепить свой тощий госбюджет налогом с церковного обряда...».

— Отець Всеволоде, священники в обговоренні теж висловлювали різні думки?

— Так, звичайно. В атмосфері зборів відчувалося, що від закону наша церква чекає свого правового положення, права юридичного обличчя, права на соціальну справедливість, права на видавництво, шкільну і господарську діяльність без втручання і диктату з боку державних органів як на місцях, так і у верхах.

Про це і говорили у своїх доповідях о. Іоанн із Нової Праги, о. Василій — Покровська церква (м. Кіровоград), о. Анатолій з Олександрії, о. Лев із Малої Виски, о. Стефан з Петрового, о. Василій з Голованівська, о. Андрій з Кафедрального собору, о. Іван із села Хмельового, о. Петро — єпархіальне управління, о. Георгій із Бобринця та інші.

Цікавою була доповідь протоєрея Стефана Катрича з Петрового, який доводив, що назва «Закон про свободу совісті» потрібно замінити на «Закон про свободу віросповідання». Очевидно, в складанні законопроекту мали брати участь наші духовні академії: Московська і Ленінградська, бо не відчутно у проекті мудрості ачелних професорів-богословів.

— Один із священників згадував про церковні школи...

— Про школи для церкви сказано в статті 6-й законопроекту. Як відомо, Ленінського декрету 1918 року ніхто поки що не відмінює, в силу чого освіта у наших школах носить суто світський характер. Приватним же чином можна, згідно зі ст. 6, викладати

віронавчання і одержувати релігійну освіту. Священнослужителі Кіровоградської області, наскільки мені відомо, з таким трактуванням ст. 6 не згодні, у тому числі і я. Ми гадаємо, що викладання релігійного віровчення потрібно у всіх учбових закладах. А от викладання атеїзму — свідчення не багатства, а бідності духу! На сьогоднішній день атеїстична пропаганда, якщо можна так висловитися, просто застряг-

ла на Омеляні Ярославському і Дем'янові Бедному. Сьогодні всі впевнені у тому, що релігія це — не вигадка і не обман, не сивуха, як відзначає атеїзм, а духовні порухи мільйонів! Це — пласт культури, без знання якого неможливо вважати себе інтелегентною

людиною. Я впевнений, що життя внесе в недалекому майбутньому свої поправки і все стане, як кажуть, на круги своя. Турбота про це — і всенародна, а не лише церковної ієрархії, бо «Глас народа — глас Божий» — як говорили древні.

— Отець Всеволоде, що значить «свобода совісті» і якою вона має бути?

— Совість — це необхідність людського духу творити Добро. Це — внутріш-

ній у душі людини голос правди божої. До цього ж голосу і слід з увагою прислухатися. Адже коли людина замислить будь-що погане і прагне зробити це зло, то яким би не був би зловмисник, а в його душі чути застерігаючий голос совісті: «Зачекай, не роби цього, так недобре...». Інша справа, як він ставиться до попередження совісті. Закон про свободу совісті відновить право церкви бути повноправною частиною нашого суспільства, відновить право мати можливість впливати благотворно на суспільство... Пригадаймо монолог царя Бориса Годунова (по Пушкіну): «...но если в совести единое пятно, единое случайно заведется, тогда беда: как язвы моровой душа нальется ядом, и все тошнит и голова кружится, и мальчики кровавые в глазах, и рад бежать, да некуда, ужасно... Да, жалок тот, у кого совесть не чиста!». Совість — це найвища чеснота душі людської!

— Один з виступаючих відзначив, що є керівні особи, котрі забороняють відвідувати церкву своїм дітям. Звучали заклики до людської свідомості, до розуміння, що церкви не перешкода в житті людини, а навпаки...

— Давайте будемо відвертими. Це — застарілі бюрократи-апаратчики, котрі не бажать вникнути в процес перебудови в нашій країні. Це — те гальмо, що заважає істинному прогресу.

— На вашу думку, хто зобов'язаний відстоювати і захищати права церкви і її служителів?

— По церковній лінії — Патріарх, священний Синод, в єпархії — правлячий архієрей. По громадській — це існуючий при Раді Міністрів республіки орган уповноважених у справах

релігій. Без них поки що не можна. В цьому впевнений. На місцеву громадську владу у церковних справах поки спиратися ніяк не можна.

— Ваш погляд у завтрашній день?

— По натурі я — оптиміст і слова Спасителя: «...Я создам церковь мою, и врата ада не одолеют ея» (Мт. 16, 18) не підлягають сумніву і обговоренню. «Я вам даю радость, которую никто не может отнять», — говорить Христос. Цією радістю я й живу.

— Отець Всеволоде, не лише на зборах, а й у церкві, соборі я бачу немало молодих священнослужителів, є навіть ще зовсім юні за віком. Вони що — тут навчаються? Це діти священників?

— Тут є випускники Одеської духовної семінарії, наприклад, Дмитрій греску з Помічної. Рідко — вихідці із західних областей України, які одержали з дитинства основи християнського віровчення у своїх сім'ях. Після всього цього вони зобов'язані заочно одержати духовну освіту при семінарії. Вихідців із сім'ї священників я знаю лише кількох чоловік, решта всі — з родин віруючих.

— Будь ласка, кілька слів щодо ваших проблем...

— У моєму віці (а вже скоро сімдесят один) особливих проблем не існує. «Дум спіро сперо» — поки живу — надіюсь.

— І останнє запитання. Ваші задуми?

— «...Пою Богу моему дондеже есмь» (слова із псалма). Переклад українською мовою: — Буду славити Господа Бога, живий...

Інтерв'ю взяв Леонід САВИЦЬКИЙ.

На знімку: отець Всеволод ЗАТОВСЬКИЙ. Фото В. БОГОМОЛЬЦЯ.

КАРНАСУРА

(Продовження. Поч. у №№ 29—36).

ЛЮБОЩІ І ПЕСТОЩІ, ЯКІ ПЕРЕДУЮТЬ СТАТЕВОМУ АКТУ, АБО СУПРОВОДЖУЮТЬ ЙОГО

РОЗДІЛ І. ПОЦІЛУНКИ

Радять під час перших зустрічей не захоплюватися поцілунками, обіймами та іншими додатковими прийомами, що доповнюють тілесне злягання. Натомість при подальших зустрічах скупитися не варто.

Цілують чоло, очі, щоки, шию, груди, лоно, уста і їх внутрішню частину. Мешканці Сходу цілують також жінок у з'єднання стегон, у спину і в пупок.

З молодістю дівчиною виникають три види поцілунків: символічний, рухомий і дотичний.

Символічним є звичайний поцілунок у уста, коли зустрічаються губи обох коханців.

У поцілункові рухомому дівчина хапає устами нижню губу коханця і втягує її до середини, виношуючи рух ссання.

У поцілункові дотичному торкається язиком губи коханця, прикривши очі і тримаючи свої долоні в його долонях.

Автори розрізняють ще чотири види інших поцілунків: прямий, схилений, повертаючий і відтиснутий.

Під час прямого поцілунку уста двох стикаються прямо — губи коханця на губах коханої.

Під час схилоного поцілунку коханці зі схиленими до себе головами простягають одне до одного уста для поцілунку.

Під час повертаючого поцілунку один із коханців повертає рукою до себе голову партнера, а другою бере його підборіддя.

Поцілунок називається відтиснутим, коли один із коханців відтискає поцілунок устами на нижній губі іншого. Він вважається сильно відтиснутим, коли, узявши губу двома пальцями, її торкають язиком і відтискають сильний поцілунок.

Коханці змагаються, хто першим схопить устами нижню губу партнера. Якщо жінка програє — має кричати, відпихаючи коханця ударами рук, сперечатися і вимагати нового закладу. Якщо знову програє, має галасувати ще більше і експлуатувати момент, коли коханець не звертає уваги або навіть спить, щоб схопити губи його нижню губу і стиснути її так сильно, щоб той не спромігся вивільнитися. Як тільки це вдасться, вона починає сміятися, робить багато галасу, кепкує з нього,

танцює і сміє перед ним і жартома говорить все те, що їй спаде на думку, зморщуючи брови і конетливо водячи очима.

Отимками є забави й змагання коханців під час поцілунків. Більш пожадливі у коханні чинять так само під час інших пестощів, про які трохи згодом.

Коли жінка цілує верхню губу жінки у той час, як та цілує його нижню, це називається поцілунком верхньої губи.

Коли один із коханців хапає губами уста іншого, це називається стягуючим поцілунком.

Коли під час поцілунків язиком торкають зуби чи піднебіння, то зветься боротьбою язиків.

Поцілунок має бути стриманим, відтисненим, проникливим, лагідним залежно від частини тіла, якої торкається.

Можна також віднести до поцілунків ссання сосків грудей, про що в піснях баїдерон із півдня Індії згадується як про один із засобів, що передують зляганням.

Коли жінка цілує обличчя сплячого коханця, це поцілунок збуджуючий.

Коли жінка цілує коханця, котрий чимось стурбований чи зайнятий, або ж лає її, це — поцілунок відвертаючий увагу.

Коли, запізнівшись, коханець застає кохану в ліжку сплячою і цілує її під час сну, виявляючи свою жагу, це називається розбуджуючим поцілунком. У подібному випадку, коли приходить коханець, жінка може давати із себе сплячу, щоб спровокувати його до такого поцілунку.

Коли цілується зображення особи, відбите у люстрі або у воді, або ж її тінь на стіні, це зраджує любовний поцілунок.

Коли цілують дитину, яка сидить на колінах, або її зображення чи статуєтку у присутності коханої особи, — це перенесений поцілунок.

Коли вночі у театрі або на зібранні осіб з касті жінка наближається до жінки і цілує палець на її руці, якщо вона стоїть, або палець на нозі (якщо сидить), або коли жінка, масуючи тіло коханця, кладе обличчя на його стегно, ніби прагнучи з того зробити подушку для сну, так, щоб розбудити його хіть, і цілує його у стегно або великий палець на нозі, — це провонуний поцілунок.

На тему цих поцілунків наводяться такі вірші:

«Що б не чинив один із коханців, інший має віддаватися: поцілунок за поцілунок, любові за любові, удар за удар».

АПЕНДИКС ДО РОЗДІЛУ І.

Бхартріхарі, «Станс 26»:

«Шасливі ті, що співають мед з уст молодих дівчат, котрі відпочивають в їхніх обіймах з розпущеним волоссям, з видовженими напіввідкритими очима і щонами, зрошеними потом від насичення любовною розкішшю».

[Далі буде].

3 24 по 30 вересня

понеділок

24 ВЕРЕСНЯ

▲ УТ

16.00 — Новини. 16.15 — Для дітей. «До, мі, соль». 16.40 — «День за днем» (Кіровоград). 17.00 — Закон і ми. 17.30 — «Народні таланти». Ансамбль шумових інструментів Петриківського сільського Будинку культури Новгородківського району. (Кіровоград) на Республіканське телебачення. 18.00 — Грані милосердя. (Кіровоград). 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) — «Чорноморець». В перерві — Реклама. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Ленін і сучасність». Передача 1. 21.30 — Все про кіно. 22.40 — Реклама. 22.45 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (I програма)

14.30 — ТSN. 14.45 — Концерт симфонічного оркестру. 15.35 — «І голос наш почує світ». Документальний телефільм. 16.25 — Дитяча година. 3 уроком німецької мови. 17.30 — Час. ТSN. 18.00 — Актуальне інтерв'ю. 18.10 — Ми і економіка. 18.55 — Фотокурс «Земля — наш спільний дім». 19.00 — Художній телефільм «Рабин Ізаура». 11 серія. 20.00 — Час. ТSN. 20.40 — Колаж. 20.45 — Прем'єра телевізійного «Лебедина пісня». 22.10 — «Наша спадщина». Французькі зустрічі. 23.00 — ТSN. 23.15 — «Події і думки». Теледіалог радянських і українських громадських діячів. 23.40 — «Війна». Телефільм. 1 серія. 1.00 — «Який чудовий цей світ». Фільм-концерт. 2.25 — «Цирк звірів».

вівторок

25 ВЕРЕСНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — «Ретро-кінозал». 10.05 — Кінокомедія «Ан-

ПЕРША ЛАСТІВКА

В обласній адміністрації подана заявка на реєстрацію незалежної громадсько-політичної газети «Сході». Видавати її збирається журналіст із Голованівської С. В. Піддубний. Це перша заявка на відкриття незалежної газети. Прийнято закон про пресу, тож, здавалося б, від бажаючих видавати свою газету чи журнал не повинно бути відбою. Але правдою є, та немає паперу.

Наш кор.

том Іванович «Задіявся». 11.50 — Все про кіно. 13.00 — Кінопрограма. 16.00 — Новини. 16.40 — Співає «Принарпаття». 17.10 — Господарем на землі. 17.40 — Зустрічі на Садовій. (Кіровоград). 18.25 — Слайдхвилюнка. «Квіти». (Кіровоград). 18.30 — «Надвечір'я». Передача для людей старшого віку. 19.30 — Актуальна камера. 20.00 — Музичний глобус. (Виступає група «Ласкавий май»). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Ленін і сучасність». Круглий стіл. Передача II. 21.30 — Вперше на екрані УТ. Художній фільм із субтитрами. «Омонкулус». 23.05 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (I програма)

5.30 — 120 хвилин. 7.35 — «Лебедина пісня». Телевізійна. 9.05 — Це було... було... 9.25 — Камера дивиться у світ. Радянські німці: історія і сучасність. Частина 2. 10.20 — Дитяча година. 3 уроком німецької мови. 11.20 — Колаж. 11.30 — Час. ТSN. 14.30 — ТSN. 14.45 — Концерт музичного фольклору Молдови. 15.20 — «Таллінський зоопарк». Документальний телефільм. 15.50 — «Здрастуй, музико». 16.30 — Мультифільм. 16.40 — Науковий вісник. 17.30 — Час. ТSN. 18.00 — Хвилини поезії. 18.05 — Зустріч з редколегією журналу «Вопросы истории». Беруть участь член-кореспондент АН СРСР, головний редактор журналу «Вопросы истории» А. А. Ісмендеров, доктор філософських і історичних наук Д. О. Волгогонов, доктор історичних наук Л. М. Гумілов. 18.50 — «Рабин Ізаура». Художній телефільм. 12 серія. 20.00 — Час. ТSN. 20.40 — «Слово». Літературно-художня програма. 22.40 — «Я вам заспіваю». Про творчість автора і виконавця пісень Олексія Колосова. 23.30 — «Війна». Телефільм. 2 серія. 0.40 — Спортивна програма. 1.10 — «Навколо сміху». Вечір гумору в концертній студії Останкіно.

▲ ЦТ (II програма)

17.30 — Час (з сурдоперекладом). 18.00 — Мультифільм. 18.10 — Парламентарії в Останкіно. 19.00 — Вечірня казка. 19.15 — Колаж. 19.20 — «Висота прийняття рішення». Про Воронежський об'єднаний авіазагін. 19.50 — «Вертикаль». Прем'єра документального телефільму «Ритми душі, що горить». 20.40 — На сесії Верховної Ради СРСР. 21.40 — Щоденник сесії Верховної Ради РРФСР. 22.40 — «Професія — слідчий». Художній телефільм. 1 серія.

середа

26 ВЕРЕСНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Художній фільм «Порожня квартира». 10.35 — Шкільний екран. 11 клас. «Основи інформатики та обчислю-

А ХЛОПЦІ ГИНУТЬ...

Навесні Геннадій Ломикін, колишній випускник міської середньої школи № 9, як і всі хлопці, йшов у армію. А на початку вересня його, і ще чотирьох хлопців з Кіровоградської області привезли в цинкових домовинах. Геннадій загинув у Баку.

Біля пам'ятника Шевченку відбулася акція пам'яті, організована Українською Республіканською партією та Комітетом солдатських матерів. Отець Анатолій відслужив панахиду, після якої звернувся

Наш кор.

вальної техніки». 11.05 — Ш. Гуно. «Вальпургієва ніч». Балетна вистава. 11.25 — «Село і люди». 12.10 — Концерт. 12.45 — Кінопрограма. Телефільми. 16.00 — Новини. 16.10 — «Чиста криниця». Виступ дитячих фольклорних колективів. (Кіровоград) на Республіканське телебачення. 16.45 — Агропром: проблеми, пошуки. (Кіровоград). 17.05 — Телефільм «Біла сова». (Кіровоград). 17.25 — «День за днем». (Кіровоград). 17.45 — Фільм-концерт. «Спогад». 18.00 — На київській хвилі. Інформаційний випуск. 18.30 — «Позиція». Відеореporter програми ЦТ від 5 вересня. 19.30 — Актуальна камера. 20.00 — «Семеро сміливих». (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти! 21.05 — Говоримо українською. 21.25 — Клуб «Діалог». 22.25 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (I програма)

5.30 — 120 хвилин. 7.35 — Мультифільм. 7.45 — «Здрастуй, музико». 8.25 — «Слово». Літературно-художня програма. 10.25 — «Клуб мандрівників». 11.30 — Час. ТSN. 14.30 — ТSN. 14.45 — Музична скарбниця. Фортепіанні твори Р. Шумана. 15.25 — Прем'єра науково-популярного фільму «Сонячний бранець». 15.45 — Концерт державного ансамблю пісні і танцю Калмицької АРСР «Тюльпан». 16.30 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 17.30 — Час. ТSN. 18.00 — «Людина і закон». Правовий відеоналіз. 18.55 — «Рабина Ізаура». Художній телефільм. 13 серія. 20.00 — Час. ТSN. 20.40 — Прем'єра фільму-балету «Полінунок феї». На музику І. Стравінського. 21.25 — Дайджест програми «Прес-клуб». У перерві — 22.25 — Колаж. 23.30 — ТSN. 23.55 — «Війна». Телефільм. 3 серія. 1.10 — «На концерті Алли Боянкової».

▲ ЦТ (II програма)

6.00 — Документальні фільми. 7.00 — Гімнастика. 7.15 — «Адам і Марія». Документальний фільм. 7.35, 8.35 — Основи інформатики і обчислювальної техніки. 11 кл. Алгоритми плюс робот. 8.05 — Німецька мова. 1 рік навчання. 9.05 — Німецька мова. 2 рік навчання. 9.35, 10.35 — Література. 7 кл. М. В. Гоголь. «Тарас Бульба». 10.05 — Бібліофіка. Передача 1. 11.05 — «Професія — слідчий». Художній телефільм. 2 серія. 12.10 — Концерт академічного оркестру російських народних інструментів Держтелерадіо СРСР. 13.10 — Сеанс повторного телефільму. «Лінія життя». 2 серія. 16.00 — «Далекі Схід». Кіножурнал. 16.10 — Мультифільм. 16.30 — Держтелерадіо Білоруської РСР. «3 життя волохатця». (Мінськ). 17.30 — Час (з сурдоперекладом). 18.00 — За безпеку руху. 18.05 — «Світ, в якому ми живемо». Фільм-режисера В. Трошкіна. Прем'єра документального фільму «Безробітні...». 18.55 — Колаж. 19.00 — Вечірня казка. 19.15 — Телешоу «50на50». (Повтор від 8 серпня). 20.45 — На сесії Верховної Ради СРСР. 21.15 — Щоденник сесії

Верховної Ради РРФСР. 22.15 — «Професія — слідчий». Художній телефільм. 2 серія.

четвер

27 ВЕРЕСНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Художній фільм «Анна Кареніна». 1 серія. 10.35 — Шкільний екран. 11 клас. Фізика. 11.05 — Художній фільм «Анна Кареніна». 2 серія. 12.10 — Говоримо українською. 12.30 — Кінопрограма. Документальний телефільм. 16.00 — Новини. 16.10 — Для дітей. «Веселіка». 16.45 — «Над Іквою терен цвіте». 17.40 — Кінопрограма. «Екологія — турбота спільна». Документальний фільм. 18.30 — Портрет на фоні прем'єри. 19.00 — Час рішення — час дій. 19.30 — Актуальна камера. 20.00 — Молодіжна студія «Гарт». 20.45 — На добраніч, діти! 21.05 — «Преса рад». 21.50 — Екран зарубіжного фільму. Художній фільм «Ангел-хранитель». 23.10 — Новини.

▲ ЦТ (I програма)

5.30 — 120 хвилин. 7.35 — Мультифільм. 7.55 — «Полінунок феї». Фільм-балет на музику І. Стравінського. 8.40 — «Людина і закон». Правовий відеоналіз. 9.35 — Концерт державного ансамблю пісні і танцю Бурятської АРСР «Байкал». 10.20 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 11.20 — Колаж. 11.30 — Час. ТSN. 14.30 — ТSN. 14.45 — Концерт державного камерного оркестру Грузинської РСР під керівництвом народної артистки СРСР Л. Ісакадзе. 15.20 — Фільм — дітям. «Шок і Шер». 16.25 — Мультифільм. 16.35 — Кінофестиваль «Приз глядацьких симпатій». Документальний телефільм «Ті, що співають у хорі». 17.30 — Час. ТSN. 18.00 — «До шістнадцяти і старші». 18.45 — «Хвилини поезії. 18.50 — «Рабина Ізаура». Художній телефільм. 14 серія. 20.00 — Час. ТSN. 20.50 — «Браво, Пазаротті». 21.50 — Кінопанорама. 23.20 — ТSN. 23.45 — «Війна». Телефільм. 4 серія. 1.00 — «Розповіді про художників» — Едгар Дега. 1.30 — «Пісня-90».

▲ ЦТ (II програма)

6.00 — Документальні фільми. 7.00 — Гімнастика. 7.15, 8.25 — «І. С. Тургенев. Вірші у прозі». Науково-популярний фільм. 7.35, 8.45 — Природознавство. 5 кл. Наша планета — Земля. 7.55 — Іспанська мова. 1 рік навчання. 9.05 — Іспанська мова. 2 рік навчання. 9.35, 10.35 — Фізика. 8 кл. Теплопередача у природі і техніці. 10.05 — Бібліофіка. Передача 2. 11.05 — «Професія — слідчий». Художній телефільм. 3 серія. 12.15 — Прем'єра документального фільму «Терези Феміди». 12.40 — Ритмічна гімнастика. 13.10 — Сеанс повторного телефільму. «Лінія життя». 3 серія. 16.00 — Грає С. Лукин. (Догра). 16.15 — Ритмічна

ЗАЙВИ ЧЕРЕВИКИ

В Олександрівському районі на околиці села Гутинця, прямо в полі знайдена немала кількість нового взуття. На місці події виїжджала міліція. Знайдені речі передані в торговлю. Ведеться розслідування. Кому ж вигідно було в часи тотального дефіциту викидати нове взуття?

Наш кор.

Олександрівський район.

п'ятниця

28 ВЕРЕСНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Художній фільм «Золотий ланцюг». 10.45 — Грай, бандуро. 11.15 — Телефільм «Дедурівка: сторінки провінційної педагогіки». 11.40 — Шкільний екран. 8 клас. Історія виникнення Києва — столиці давньоруської держави. 12.10 — Кінопрограма. Телефільм. 16.00 — Новини. 16.10 — На допомогу школі. 16.40 — Телефільм «В пошуках білого кречета». (Кіровоград). 17.00 — «День за днем». (Кіровоград). 17.20 — Телефільм «Паромниця». 17.30 — Диназові ритми. 18.00 — Профтехосвіті — 50. Перспективи розвитку і реальність атлетики. (Кіровоград). 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) — «Памір». В перерві — МВС повідомляє. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Вперше на екрані УТ. Художній фільм «Діюна». 22.25 — Вечірній вісник. 22.55 — Естрадинний концерт.

▲ ЦТ (I програма)

5.30 — 120 хвилин. 7.30 — Мультифільм. 7.40 — Творчість народів світу. 8.10 — «До шістнадцяти і старші». 8.55 — Кінопанорама. 10.25 — «Браво, Пазаротті». 11.30 — Час. ТSN. 14.30 — ТSN. 14.45 — «Якщо вам після...». 15.30 — «Телебачення — дітям». Про підсумки першого Всесоюзного фестивалю теплопрограм для дітей. 16.30 — «Маньчжурія». Теленарис. 17.25 — Фотокурс «Земля — наш спільний дім». 17.30 — «Хто є хто». 3 циклу «Політичні діалоги». 18.45 — «Рабина Ізаура». Художній телефільм. 15 серія. 20.00 — Час. ТSN. 20.40 — Колаж. 20.45 — В урді СРСР. 20.55 — Це було... було... 21.20 — 3 «Золотого фонду» ЦТ. І. Л. Андроніков. «Спогади про Великий зал». 22.50 — «Хай живуть люди». Додаток до програми «Погляд». 23.50 — ТSN. 0.05 — «Удвох». Виступ артистів зарубіжної естради. 0.25 — «Війна». Телефільм. 5 серія. 1.40 — Пісні на вірші поета С. Осаєвського. 3.10 — Грає державний квартет ім. Д. Шостаківича.

▲ ЦТ (II програма)

6.00 — Документальні фільми. 7.00 — Гімнастика. 7.35, 8.35 — Історія. 5 кл. Москва — столиця Російської держави. 8.05 — Англійська мова. 1 рік навчання. 9.05 — Англійська мова. 2 рік навчання. 9.35, 10.45 — Література. 5 кл. Життя байки. 10.00 — Розминка для ерудитів. 11.10 — «Професія — слідчий». Художній телефільм. 4 серія. 13.00 — Прем'єра документального телефільму «Ми говоримо російською». 13.20 — Сеанс повторного телефільму. «Виліт затримкується». 16.00 — Співає Марина Капура. 16.25 — «У моськових реставраціях». В майстерні І. Грабаря. 16.40 — «Характерні танці». Конкурс дитячих танцювальних колективів м. Москви. 17.30 — Час (з сурдоперекладом). 18.00 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Спартак» — «Арат». У перерві — 18.45 — Вечірня казка.

19.50 — Колаж. 19.55 — Грай, Куляна. (Сиринка). (ТБ Польщі). 20.30 — «Мережива з каменю». Документальний телефільм. 20.40 — На сесії Верховної Ради СРСР. 21.10 — Щоденник сесії Верховної Ради СРСР. 22.10 — Спорт для всіх. 22.25 — «Професія — слідчий». Художній телефільм. 4 серія.

субота

29 ВЕРЕСНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Ритмічна гімнастика. 9.50 — Народні таланти. 10.15 — «Родинне коло». Вистава. 12.15 — «Доброго вам здоров'я». 12.55 — Гітари звуки чарівні. 13.25 — Новини. 13.40 — Мультифільм. 13.50 — Художній фільм «Все перемагає любов». 16.30 — «Двері у Європу». 17.00 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Сокіл» — «Динамо» (Рига). В перерві — Реклама. 19.30 — Актуальна камера. 20.00 — Прем'єри телефільмів. 20.30 — Ліричний концерт. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Реклама. 21.05 — На завершення глядачів. Художній фільм «Людина з бульвару Капуцинів». 22.40 — Вечірній вісник. 23.20 — Мультифільм для дорослих.

▲ ЦТ (I програма)

5.30 — 120 хвилин. 7.30 — Мама, тато і я. Дитині другий рік. 8.00 — Мультифільм. 8.30 — «Партнер». Комерційний вісник. 9.00 — «Очевидне — неймовірне». 10.00 — До дня машинобудівника. Прем'єра науково-популярного фільму «Прогресивні технологічні процеси у машинобудуванні». (НВО «Техномаш»). 10.10 — «Охоронна грамота». «Ця темно-вишнєва шаль». 10.40 — «Бурда моден» пропонує. 11.10 — Зустріч у концертній студії Останкіно з доктором філософських наук Д. О. Волгогоновим. (Повтор від 31 липня). 12.50 — Дві новели з серії «Сім маленьких розповідей про перше кохання». Телефільм «Весілля», мультифільм «Шлюб за розрахунком». 14.00 — Перехід на зимовий час. 14.10 — Політичні діалоги. «Галерея». 14.40 — Пісня-90. 16.00 — Вечір телебачення Великої Британії. 17.00 — Міжнародна панорама. 17.45 — Вечір телебачення Великої Британії. (Продовження). 20.00 — Час. ТSN. 20.40 — Вечір телебачення Великої Британії. (Продовження). 21.40 — В.А. Моцарт. Концерт для скрипки з оркестром № 2 ре мажор. 22.05 — ТSN. 22.20 — До і після опівночі. 0.05 — «Війна». Телефільм. 6 серія. 1.15 — «Сходінка до Парнасу». Міжнародний телефестиваль.

▲ ЦТ (II програма)

8.05 — Російська мова. 8.35 — Телестудії міст РРФСР. «Від материнських вікон». (Тюмень). 9.05 — «ТБ про ТБ». 10.00 — Відеоканал «Співдружність». 18.00 — Під знаком «Пі». Частина 1. 19.00 — Вечірня казка. 19.15 — «Якщо вам після...». 20.00 — Час (з сурдоперекладом). 20.40 — Щоденник сесії Верховної Ради РРФСР. 21.40 — Колаж. 21.45 — Під знаком «Пі». Частина 2 і 3. 0.00 — Нічний сеанс. «Карусель». Художній телефільм з циклу «Телефон поліції 110».

неділя

30 ВЕРЕСНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Ритмічна гімнастика. 9.50 — У неділю

19.50 — Колаж. 19.55 — Грай, Куляна. (Сиринка). (ТБ Польщі). 20.30 — «Мережива з каменю». Документальний телефільм. 20.40 — На сесії Верховної Ради СРСР. 21.10 — Щоденник сесії Верховної Ради СРСР. 22.10 — Спорт для всіх. 22.25 — «Професія — слідчий». Художній телефільм. 4 серія.

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — Спорт для всіх. 8.15 — Ритмічна гімнастика. 8.45 — Тираж «Спортлото». 9.00 — 3 ранку раненько. Передача для дітей. 11.00 — Ранкова розважальна програма. 11.30 — «Клуб мандрівників». 12.30 — «Здоров'я». 13.15 — Педагогіка для всіх. 14.15 — «Бейсбол, жирафи, російське кантрі та багато іншого». Передача 2. 15.15 — «Ігмени». Про ігменна Псково-Печерського монастиря Олімпія. 15.40 — «У світі казок і пригод». Художній фільм «Подорож Гулівера». (США). 16.40 — Сільська година. Панорама. 17.55 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Динамо» (Москва) — «Спартак». 19.50 — Прем'єра художнього телефільму «Філіпп Траум». 1 серія. 21.00 — Час. ТSN. 21.40 — 2 серія художнього телефільму «Філіпп Траум». 22.45 — Про просте й вічне. 23.00 — «100 романсів П. І. Чайковського». 23.20 — Футбольний огляд. 23.50 — «Два надцять ніч». Фільм-вистава. 2.25 — «Водоверть». Пісні О. Барнікіна у виконанні автора.

▲ ЦТ (II програма)

7.00 — Документальні фільми. 8.00 — На зарядку ставай. 8.15 — «Алмази Якутії». Про дитячий хореографічний ансамбль. 8.45 — До дня машинобудівника. Документальні телефільми. 9.25 — Співає Б. Туманян. 10.00 — «На екрані служба 01». Фільми про пожежну безпеку. 10.20 — «Вам телеграма...». Художній телефільм. 11.30 — Клуб мандрівників (з сурдоперекладом). 12.30 — Відеоканал «Народна творчість». 14.25 — Колаж. 14.30 — Відеоканал «Радянська Росія». 17.00 — «Планета». Міжнародна програма. 18.00 — Документальний фільм з циклу «Земля тривоги нашої». (Туркменфільм). 18.30 — «Кіносерпантин». «Непрестинний фестивал». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Кіносерпантин». «Трансмісійний експрес». 21.00 Час (з сурдоперекладом). 21.40 — «Кіносерпантин». «Вас запрошує Марк Захаров».

ШАНУВАЛЬНИКАМ ВІКТОРА ЦОЯ

КІРОВОГРАДСЬКИЙ
МК ЛКСМУ (МДС),
КОМІСІЯ У СПРАВАХ
МОЛОДІ МІСЬКРАДИ
ПРОВІДИТЬ
ПАНАХИДУ ПАМ'ЯТІ
ВІКТОРА ЦОЯ

23 ВЕРЕСНЯ 1990 РОКУ

12.00 — 12.30 — Збір біля церкви, відспівування.
13.00 — 14.00. У сквері молоді (біля Будинку політосвіти) буде посаджено дерево пам'яті.
14.30 — Бібліотека ім. Бойченка, клуб «Меломан» — відеокліп, уривки з життя В. Цоя.
16.15 — Центральний лекторій — відеозаписи концертів В. Цоя.
18.00 — Кінотеатр «Мир» — Фільм «Голка». Виконавець головної ролі — Віктор Цой.
Додатки по телефонах 4-98-71, 4-95-36.

Олександр КОСЕНКО

* * *

Коли слова народжуються болем,
То хто я є?
То чи я є?
Безумством приколиханої долі
Не знось мене до прірви,
Течіє!
Не холоди останньої жарини
Моїх очей,
Моїх надій...
Чи є в житті хоч що-небудь
Вторинне?
Живи!
Радій!
Та течія страшного потрясіння
Із віку в вік відлунує у злі.
І пороком
Проймається насіння
В моїй землі,
І щент душа випивається болем.
Бо хто я є?
Бо чи я є?
Безумством приколиханої долі
Не знось мене до прірви,
Течіє!

м. Кіровоград.

А ТИ ХТО ТАКИЙ?

У магазині «Добруджа», деяких інших, цигарин почали продавати числивкам, ветеранам і вдовам інтернаціоналістів які не одружувалися вдруге.

(Факт).

До аптекарші звертається юнак, червоніючи і перемінаючись з ноги на ногу.
— Мені той, «плащів»...
— Яких ще плащів, ви прийшли в аптеку чи в УТО? — голосно відповідає та, але так, що всі повертають голови у бік парубка і з цікавістю спостерігають, що буде далі.
— Ну тих, «виробів», — ще тихіше видавлює з себе хлопця, зіщулюючись.
— Яких — яких виробів? — кричить у відповідь молодичка.
— Ну по чотири копійки...
— Що що?
— Ну, презервативів...
— А-а-а... Немає!
— Але ж на вітрині є...
— А ви читати вмієте? «Для учасників революції, ветеранів ВВВ, інвалідів».
А ВИ ХТО?

П. ВІТТЕ.

РЕВІЗІЯ В ГАРДЕРОБІ

Тепло, можна сказати, закінчилося, і пора дістати із шаф осінній одяг. Дещо вже матиме немодний вигляд. Наприклад, минулих сезонів популярним був колір морської хвилі, а нині його потіснили яскраві салатові у поєднанні з рожевим, цегельний — із темно-зеленим чи хакі. Неактуальні високі каблукі, вузькі спідниці та брюки. Однак не кваптеся придбати гостромодні джинсові «пірамідки», бо завдяки перекосам нашої економіки і постачання їх (однаковісінки) носить зараз кожен третій. Краще за цим фасоном пошійте собі такі штанички блакитно-сірого, попелястого або блідо-зеленого кольору, одягніть до них чорний светр (однотонний чи з малюнком), а зверху не дуже яскраву куртку — і все в порядку. На холоди дівчата можуть пошити собі плаття з цуп-

кої однотонної тканини із заниженою талією; власне, відріз проходить майже по лінії стегон, нижня частина сукні прикрашена легкими складками.

Увійшли в моду дрібні пластмасові гудзики; на вашій сорочці чи блузці (звичайно, не барвисті!) вони можуть бути двох-трьох кольорів (пришиваються по чергові). Гудзики можна почепити і на поясних застібках брюк чи вклях холош (по одному дві). Гудзики повинні бути плоскими.

Дівчатка, обійдіться навіть у урочистих випадках мінімумом рюшів, оборок, мережив, люрексу, вишивки — ліпше в цьому сезоні досягти романтичного образу за рахунок дуже м'яких тканин — трикотину, штапель, кашмірону.

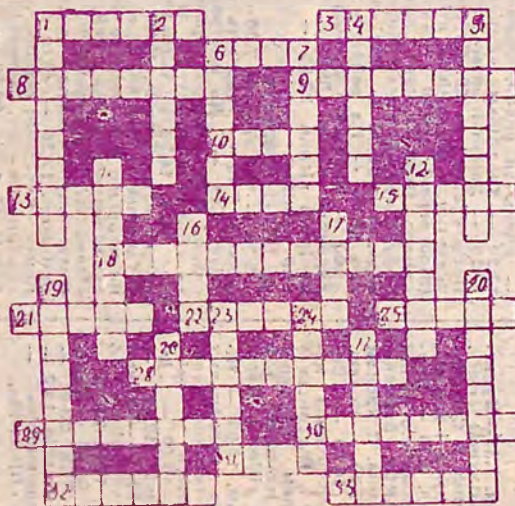
Із сумок наймодніші і для хлопців, і для дівчат деолінійний «мішок» чи рюкзачок із тканини болонья. Дівчатам слід його носити разом із одягом спортивного стилю.

КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Акт вищих органів державної влади і управління в СРСР до прийняття Конституції 1936 року. 3. Супутник Урану. 6. Курс судна відносно вітру. 8. Духовий музичний інструмент. 9. Літера з двох знаків, які застосовуються в деяких мовах на позначення одного звуку. 10. Пристрій на кораблях для виявлення та знешкодження мін. 13. Вид обробки жіночого плаття. 14. Півострів у південній Європі, ській частині країни. 15. Хімічний елемент. 18. Встані номери в драматичних оперних та балетних спектаклях. 21. Риба сімейства макрелешунових. 22. Нерухома частина електричної машини. 25. Встановлення статую розташування військовослужбовців, підрозділів та частин для їхніх спільних дій. 28. Самець сімейства білкових. 29. Переходова частина. 30. Повторне застосування якоїсь-небудь математичної операції. 31. Поет-винонавець у народів Середньої Азії. 32. Літальний апарат. 33. Перший український щомісячний громадсько-політичний і літературно-художній журнал.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Багатоселетний газорозрядний прилад. 2. Іронічно-номічна поема І. Котляревського. 4. Штук. 5. Денабрис, полковник. 6. Український співак, баритон. 7. Спуск на лижах з гори спеціальною трасою. 11. Український народний музичний інструмент. 12. Великий вокально-інструментальний твір. 16. Кондитерський виріб. 17. Ріка на Дальньому Сході. 19. Місто в Канаді. 20. Геометричне тіло. 23. Довга фраза або окрема репліка, проголошена в піднесеному тоні. 24. Космонавт США. 26. Чередування голосних у складі однієї морфеми. 27. Марка угорського автобуса.

Склали М. СЬОМІНА.

МО «ДІАЛОГ»

КРАСУНІ НАШОГО МІСТА

Ви не маєте гарного сучасного магнітофона!

У Вас на полиці не стоїть кольоровий телевізор п'ятого покоління!

Ви не були в Угорщині, Австрії, Італії!

Не гайте часу! Ви зможете стати володарками вищезгаданого, якщо візьмете участь у конкурсі

Заяви на участь у конкурсі приймаються за адресою: м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 41 (кім. 115), МО «Діалог», тел. 4-77-03, 4-73-52.

ПОСПІШАЙТЕ НА ВАС ЧЕКАЄ ПЕРЕМОГА!

VIDEO

м. Кіровоград, вул. Полтавська, 74

НЕДІЛЯ, 23 ВЕРЕСНЯ

10.00 «Про турботливіх ведмедів». Мультфільм.
11.30 «Хто підставив Чарлі Спенсера». Детектив. Бойовик.
13.30, 17.30 «Смертоносні білці Шеллі». Бойовик.
15.30 «Воїни Бронкса». Бойовик.
19.30 «Чорний орел». Бойовик. У головній ролі Ж. К. Ван Дам.
21.30 «Хитрун». Комедія.

ПОНЕДІЛОК, 24 ВЕРЕСНЯ

10.00 «Попелюшка». Мультфільм.
11.30 «Гейм у перехресному вогні». 1—2 частини. Бойовик.
13.30, 17.30 «Кулак люти». Бойовик. В головній ролі Брюс Лі.

15.30 «Президію». Бойовик. США.
19.30 «Займаюча поглядом». Фантастика. США.
21.30 «Години відвідання хворих». Детектив. США.

ВІТОРОК, 25 ВЕРЕСНЯ

10.00 «Про турботливіх ведмедів». Мультфільм.
11.30 «Гейм у перехресному вогні». 3—4 частини. Бойовик.
13.30, 17.30 «Великий бос». Бойовик. У головній ролі Брюс Лі.
15.30 «Бонні і Клайд». Комедія. Італія.
19.30 «Поліцейська академія». Комедія. 1 серія. США.
21.30 «Іззевні». Фільм жахів.

СЕРЕДА, 26 ВЕРЕСНЯ

10.00 «Сила ліз». Фантастичний мультфільм.
11.30 «Гейм у перехресному вогні». 5—6 частини. Бойовик.
13.30, 17.30 «Шлях дракона». Бойовик. У головній ролі Брюс Лі.
15.30 «Смертельна красуня». Бойовик. США.
19.30 «Поліцейська академія». 2 серія. Комедія. США.
21.30 «Муха». 1 серія. Фантастика.

ЧЕТВЕР, 27 ВЕРЕСНЯ

10.00 «Секрет інституту гігієни людини». Мультфільм.
11.30 «Гейм у перехресному вогні». 7—8 частини. Бойовик.
13.30, 17.30 «Острів дракона». Бойовик. У головній ролі Брюс Лі.
15.30 «Гонимі у часі». Фантастика.
19.30 «Поліцейська академія». 3 серія. Комедія. США.
21.30 «Муха». 2 серія. Фантастика.

П'ЯТНИЦЯ, 28 ВЕРЕСНЯ

10.00 «Якось, багато років тому». Мультфільм.
11.30 «Останній дракон». Бойовик.
13.30, 17.30 «Гра під назвою «смерть». Бойовик. У головній ролі Брюс Лі.
15.30 «Ризикована справа». Бойовик. США.
19.30 «Поліцейська академія». 4 серія. Комедія. США.
21.30 «Індіана Джонс і Храм Долі». Пригоди.

СУБОТА, 29 ВЕРЕСНЯ

10.00 «Майті Маус». Мультфільм.
11.30 «Ревучий вогонь». Бойовик. Японія.

13.30, 17.30 «Брюс Лі — король кунг-фу». Бойовик. Гонконг.

15.30 «Біли не озираючись». Бойовик.
19.30 «Поліцейська академія». 5 серія. Комедія. США.
21.30 «У пошуках загубленого ковчега». Пригоди.

НЕДІЛЯ, 30 ВЕРЕСНЯ

10.00 «Дух зоряного крику». Фантастичний мультфільм.
11.30 «Сталевий світано». Фантастика.
13.30, 17.30 «Брюс Лі, Шаолін і кунг-фу». Бойовик. Японія.
15.30 «Тиша й благодать». Бойовик. США.
19.30 «Поліцейська академія». 6 серія. Комедія. США.
21.30 «Індіана Джонс і останній хрестовий похід». Пригоди.

Відділ освіти молоді обкому ЛКСМУ (МДС), секретарі-зав. відділами учнівської молоді райкомів, міськомів комсомолу області висловлюють глибоке співчуття секретарю-зав. відділом учнівської молоді Кіровоградського райкому ЛКСМУ (МДС) СОЛТИС Валентині Миколаївні з приводу смерті її матері Галини Костянтинівни.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМУ (МДС).

На ...

НАША АДРЕСА:

316050, МПС, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-27-65; секторів: комуністичного, військово-патриотичного виховання — 4-66-79; культури, моралі та студентської молоді — 2-29-92; комсомольського життя та економіки — 2-04-84; 4-64-21; спорту — 4-64-21; учнівської молоді — 2-59-82; соціальних проблем — 4-66-79; фотолабораторії — 4-94-94; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Редактор

В. ІВАЩУК.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Газета виходить щосуботи.

Зам. № 463.

Індентс 61103. Тираж 36 000.